

Libri Leuitici

Eiusdem reuerendissimi pris dñi Hugonis r̄c. Cardinalis Postilla sup Leuiticū. ¶ Expos. Ca. I.

Vocavit autem Septuaginta dicunt reuocavit ut vt dicit Interlin. id est iterum vocavit. Sepe enim vocavit eum deus: vel reuocavit: id est ad respicēda superiora scilicet spūalia vocavit: ut cuī audiret p̄cepta: sacrificia non tñ ad manuā obsequiā referret: sed ad spiritualem intelligentiā: id ē a litteral sensu ad spiritualem intelligentiam vocavit. b. Doy sen: instruens eum de offerendis in tabernaculo. c. De tabernaculo: id est de op̄itiatō: de quo. Exo. xxxi. b. d. Loque te filii israel: et dices ad eos: f. Homo qui obtulerit ex vobis hostias domino de pecoribus: id est de bubus et ovinis offerens victimas: si holocaustū fuerit eius oblatione de armento masculū imaculatum offeret ad ostium tabernaculi testimonij ad placandum sibi dominū: Id netq; manū super caput hostie et acceptabilis erit atq; in expiationē eius proficiēs. m. Immolabitq; vitulum corā domino et offerent filii aarō sacerdotis sanguinē eius fūdentes per altaris circūitum quod est ante ostium tabernaculi. Detract. pelle hostię artus in frusta occident: et subiicient in altari ignem strue lignorum ante posita et membra quę cesa sunt de super ordinantes caput videlicet et cuncta quę adhēret iecori intestinis et pedib; lotis aqua adolebitq; ea sacerdoti transserret in aliū habentē potestate et officiū immolandī.

i. Proficiēs. i. vtilis. m. Immolabitq; sacerdos scz. f. m. Ioseph vii sacerdos imolabat et ix. alij erat q; offerebat carnes p frusta diuisas. Pellis ho erat sacerdoti hebdomada rū. n. Filii aarō. Filii aarō sacerdoti sūt mēbra veri sacerdotis: id est christi. o. Super altare: holocaustorum. p. Suaūem odorem. Ergo placebant domino. Contra Esaig. i. c. Holocausta arietū et adipem pinguiū et sanguinē vitulorū et hircorum nolui. Hiere. vii. e. Non p̄cepit patrib; vestris de verbo holocaustomatum. Item Amos. v. f. Odi et pieci festiuitates vestras et non capiam odore cętuum vestrum et c. Solutio. Sicut dicit Eystius: omnis hostiarū diversitas christi hostiam p̄ferebat: Et hec erat res in qua deo delectabatur: id est que placebat deo. Item opus opans plantebat et scilicet actio interior: intentio scilicet et deuotio: et etiā

La.

I

exterior: et hoc i habētibus charitatē: qui explicite vel simpliciter ibi intelligebant christi hostiam figuratam. Opus vero operatum: id est caro ipsa vituli vel alterius: et modus agendi scilicet ex timore munq; placuit deo. Et h̄m hoc intelliguntur predictę auctoritates et cōsimiles. q. Q si de peco.

Subdit d holocausto d grege: in q aliqui agnus: aliqui hedū offerebat: et siebat similis sic d vitulo. r. Quib; Nomine ouis intellige filiū ouis: id est agnū masculum. Similiter nomine capre heduz: quia hostia q; fuit voluntaria et super holocaustū nūq; siebat nisi de masculo: sed tamen aliqui in aliquo alio casu siebat de femina.

s. Ad latus altaris: scilicet holocaustorum: qd erat i atrio sub diuō: nō directe cōtra ostium tabernaculi: sed ad aquilonē aliquitulum ita q; latus aquilonare in quo stabant sacrificatē directe cōtra ostium erat: et sic directe videre poterant sanctasancrorū. Qd supra dictum est: corā domino: hic dicit ad latus altaris quod est sacrificatē directe stare contra ostium tabernaculi. Erant autem veri ad austrum: dorsum habētes ad aquilonē.

t. Sin autem de quibus. Subiigit d holocausto de aub; quod siebat solum de turture v̄l columba. Sz cum duo offerrēt: primo homo d israel: secundo sacerdos. Quomodo ab homine offeretur auicula: tacet moyses. Forte qr eo dem modo quo p̄ce: de quo modo iam p̄dictū ē: vnde nō oportet repeti. Et forte tñ

sacerdoti scz ad ostium atrū: quia qñ aliquid offerebat ad ostium tabernaculi per manū impositionem: tunc dicebatur offerrē domino: licet etiam sacerdoti. Offerebatur autem pullus turturis vel columba cui frangebat sacerdos collum sola manu: quia non licebat eleuare ferrū super auem: et retorto collo sub ascella: vngue cutem circa fracturā colli aperiebat: et fuso sanguine circa altaris crepidinē: vesiculā gutturis et plumas p̄q ciebat ad orientem in loco secreto vbi cineres effundebantur. Et postea confractis ascellis manu adolebat auem sacerdos super altare holocaustū domino. Et hec erant que dicta sunt holocausta minora et simplicita quę voluntarie siebant. Erant autem quedam maiora et factiora quodāmodo quadā necessitate: in quibus totum incendebat pellis et simus: de quibus infra dicetur. vii. Tamen quodāmodo minus digna: quia super altare non cretabantur.

Pa nimā cū obtulerit. **E**xpo. **Ca.** II.
Postq̄ egit moyses de holocaustis: nequenter agerum est de sacrificijs: Lamen vt liberius posset uno rari circa sacrificia: interserit de simila: quē erat oblatio pauperum: et de tribus generibus panū confectionē ex ea: quē offere batur cū thure et oleo.

Moie anime: fīm Oī
gen. intelligitur paup/ qui non poterat habe

A

re p̄dicta: vel quilibet
huata persona: scđm
Elytiū. Tria enī pso/
narū offerentis gene/
ra erāt i lege. Priua/
ta persona: p̄nceps v̄l
sacerdos et synagoga.

B

Oblationē sa/
crificij: improp̄e /cū
sit oblatio aridorum.
Vñ sic: Oblatiōez sa/
crificij. i. sacrificiū: qđ
ē oblatio p̄prie: ip̄o
p̄ie sacrificium.

C

Super eam ole/
um: Et dicebat simi/
la oleata/oleo fermēta/
ta. **D** Et ponet
thus: id est cū ea etiā
accipiet thus ad offe/
rendum cum simula.

Tollet pugillū.

Tradunt hebrei non

semper plenū pugillū

offerrū: sed p̄ quantita-

te simile minus pote-

rat offerri: in tantū q̄

iploto pugillo oēs dī-

gitos poterat apire sa-

cerdos p̄ter medicū: et

illō tātillū qđ remane-

bat inter illū dīgitū et

volaz sufficiebat offer-

ri. Joseph⁹ dicit vñā

drachmā offerendāz:

residuū semper erat sacerdotis. Thusvero totū offerebatur.

Memoriale: ut offerēs habeas i memoria apud deū: et ap̄d

sacerdotē i oīob⁹ suis. **G** Obtuleris. i. offerre volueris.

Et lagana. **S**lo. Lagana panis ē lat⁹ et tenuis: et ita dī

i historijs. Et putat qđā itelligi hūc panē sc̄es panez coctū in

aq̄: vt sit tertīū gen⁹ panis: a pane coctō i cibano: et coctō in

craticula. Sed fīm litteram tñm tria panū genera videb pone-

re moyses: Panē coctū in cibano: in sartagine: in craticula.

Oleo lita: supple offerre poterit. Lira dicit: nō p̄spersa:

Quē vñ oī sartagine offerū: sp̄sa erāt oleo: P̄t̄ em̄ ē p̄spge

re oleo q̄ linire oleo. **K** De sartagine: id ē i simila cocta

i sartagine: Et dicit p̄prie lagānū. **L** De craticula:

sacrificium supple fiat: id est de pane assato super craticulam.

Craticula est ferrum reticulatum: in quo leccatores panē co-

quere consueuerunt. **M** Equē: id est simila huius oblati-

onis oleo consergetur vt p̄dictē oblatiōes. **N** Memori-

ale: id est aliquid in memoriaz: vt deus sc̄ilicet habeat me-

moriam offerentis. **O** Super altare. s. holocausti: il-

lud sc̄ilicet memoriale. **P** Reliquū: ab illo memoriali.

R Memorias tñm eorum offerentis: sacerdoti non do-

mino. Usq̄ hue egit de spontaneis oblatiōibus: Hic latēter

interserit de primitijs: quē nō erant spontaneę sed necessarię.

Sed hoc fecit ratione fermenti: de quo oportebat hic facere

mentionem. **T** Sale condies: id ē in omni sacrificio sal

pones. **S** Sal federis. Sal federis dicitur: quia non

licebat p̄tergredi q̄m in omni sacrificio ponere sal. Et qa-

sicut sal cibum gratum et acceptū facit: ita discretio quē sa-
lis nomine significatur: sacrificiū nostrum gratū et accepta-
ble facit. Radulph⁹ dicit: Si recte offeras et recte nō diui-
das/peccasti. Recte autem offertur: cuī recta intētiō qđ
agit: sed non recte diuiditur: si non hoc qđ pie agitur eti-
am subtleriter discer-
natur. Sancor⁹ er-
go prouida discre-
tio/ duz sollicite cir-
cūquaq̄ circumspi-
cat: pruno ne mala
quelibet virtutis si-
militudine seducta:
scđo vñ loco p̄side-
rat: ne bona iacante
faciat. **E**nī Dun⁹
primitia. Tria ge-
nera p̄mitiarū offe-
reban̄ in lege. Pri-
mū in pascha: et se-
cūdo die azymorū;
i. sextadecima lūa:
ad postulationē: id
est ad petendū ips⁹
idoneū messib⁹ col-
ligendis et trituran-
dis. Offerebat au-
tez tūc d̄ spicis no-
uaz frugū tostis ig-
ni et manibus cōfr-
catis. Scđm genus
i pentecoste: de no-
uis panibus fermē-
tatis: ad gratiarum
actiōes: p̄ tpe con-
gruo messib⁹ col-
ligendis dato. Ter-
tiū i sc̄enopheglai
collectis frugib⁹ ad
leuitarū sustentati-
onē. Hę p̄mitie da-
ban̄ sacerdotib⁹ in
domibus eorū ex p̄-
cepto dñi: sic et de-

56.4.

De coni-
cal.
c. sal.

De coni-
cal.
c. sal.

De coni-
cal.
c. sal.

cime: m̄slq̄ ex eis offerebat dñs. Prīme aut̄ et secundē p̄
mitie offerebant sacerdoti: quarū partem offerebat sacer-
dos sup altare dñs: et erant voluntarie: et sponte oblate. De
prīmis agitur hic fīm Elytiū. Item nota q̄ Interlī. Oī
gen. super illud: Dunus p̄mitiarū frugum: dicit de p̄mis
frugib⁹: vt simila sit reces et noua. Sed hęc Slo. videtur
contraria textui: quia Interlī. videtur velle qđ hic agat de
secundis p̄mitijs: textus autē de p̄mis. Per h̄ aut̄ q̄ dicit
de spicis adhuc virentibus: silt Slo. marginalis Oīgen.
videtur contraria textui: quē dicit: secundo in loco p̄mitia-
rum: id est de initijs frugū mandat oblatio: qđ in die p̄te-
costes lex dei iussit fieri. Solutio. Reuera hic agit de pri-
mī p̄mitijs: sicut textus innuit. Ad id qđ p̄mo obicit: di-
cimus: qđ duob⁹ modis simila accipitur: sc̄ilicet pro farina
delicatissima: sic accipitur supra vbi agitur de oblatiōe sar-
taginis. Itēz accipitur pro polenta: sic accipitur bic. Tel-
potest dici vt simila sit recens et noua: quo ad partē sacer-
dotis. Sacerdos enim partem suā: quē contingebat eū de
spicis: cōminuebat in simila: et inde fiebant panes ad vi-
suū. Ad secundū dicimus: qđ hęc dictio qđ: simplicem fa-
cit relationem. Et est sensus. Secundo in loco p̄mitiarū:
id est de initijs frugū mandatur oblatio: qđ sc̄ilicet offer-
ri p̄mitias in die pentecostes iussit lex fieri: nō de initijs fru-
gum: id est de spicis: sed de panibus nouis. **V**In mo-
rē farris: cōfricando inter manus. **X** In memorā:
id ē in munus ad memorā offerentium habendam.

Qa. **I**lod si hostia pacificorū. **H**ic agitur de hostia pacificorū, quae est de spontaneis oblationibus. **P**luraliter autē dicitur pacificorū ubiq; qz vel fiebat pro pace habita ad deū vel homines; et tunc erat in gratiarum actione: **T**el. p. pace habenda aut conservanda; et tunc vel in postulatioz; ut liquet ex **S**lo. **T**el fin quosdam ideo: quia in hac hostia suam habebat partes deū offerens et sacerdos. **E**t sic hēc hostia singulos pacificabat: id ē singulis qd suum erat reddebat.

B **I**lod si hostia pacificorū fuerit eius oblatione: et de bubus voluerit offerre marē sive feminā/īmaculatā offeret coram domino. **D**onatos manū super caput victimę suę quę imolabitur in introitu tabernaculi testimonij: **F**undentes filij aaron sacerdotis sanguinez per circūtū altaris et offeret de hostia pacificorū in oblationē domino: adipemq ope rit vitalia: et quicqd pinguedinis intrinsecus ē duos renes cuz adipe quo teguntur ilia: et reticulū iecoris cum renunculis: adolebitq ea super altare in holocaustum lignis igne supposito in oblationem suauissimi odoris domino. **S**i vero de oibus fuerit eius oblatio et pacificorū hostia sive masculuz sive feminuz: **I**bi antīculū animal vel circa et non supra annuz: bic et anniculuz et grādiora tamē immaculata. **O**fferuntur autē hēc domino de armēto. **A**deps vitalium: qui triplex: scilicet coadiutoris iecoris et epatis: quae adipem reticulum dicimus: quia invulnus ad modū retz: et adipem renū. **H**os tres adipes: et duos renes: et ilia sive lumbos: et renunculos qui sunt rotundi: offerebat sacerdos super altare holocaustorum: **E**adē offerebantur domino de capra. **D**e oib vero etiam preter p̄dicta offerebatur cauda integra: Quā septuaginta vocat lumbū: **H**ellis erat sacerdotis qui offerebat hostiam domino. Item armus dexter qui dicebatur armis separationis: **E**t pectus qd dicebatur pectusculū eleuatiōis: et dicebat infra. vii. d. cedebant in v̄sus sacerdotū: et lingua cum faucibus: ut tradunt. **S**ed hoc in littera non legitur: **F**ore quia pectori adh̄rebatur: nomine pectoris nō oportuit eam specialiter nominari. **H**is vescebat sacerdos in domo sua cum uxoris liberis et familia sua: tamen mundis: Reliqua erant offerentiū: et inde epulabantur coram domino in locis ad hoc deputatū in atrio: vel iuxta. **L**icebat etiam tā sacerdotibus qz alijs duobus diebus edere de his. **S**i qd supererat in diem tertius: cremabatur. **E**t nota q nullū animal offerebatur vel in holocaustum vel in sacrificiū sine libamen- tis suis. **b** **N**on est manū: tanq offerens deo: q ē caput omnī: et transferens potestate suam in alium. **c** **I**n introitu tabernaculi: super altare holocaustū ad latu aquilonare. **d** **P**inguedinis intrinsecus:

Ca. III.
Q **I**lod si hostia pacificorū fuerit eius oblatione: et de bubus voluerit offerre marē sive feminā/īmaculatā offeret coram domino. **D**onatos manū super caput victimę suę quę imolabitur in introitu tabernaculi testimonij: **F**undentes filij aaron sacerdotis sanguinez per circūtū altaris et offeret de hostia pacificorū in oblationē domino: adipemq ope rit vitalia: et quicqd pinguedinis intrinsecus ē duos renes cuz adipe quo teguntur ilia: et reticulū iecoris cum renunculis: adolebitq ea super altare in holocaustum lignis igne supposito in oblationem suauissimi odoris domino. **S**i vero de oibus fuerit eius oblatio et obtulerit eam domino: ponet manū suam super caput eius: immolabitq ea in introitu tabernaculi testimonij: **E**t fundēt filij aaron sanguinē ei sup altari circūtū: tollentq ex ea in pastū ignis dñici adipē qui operit vētē et qui tegit vniuersa vitalia: duos renunculos cu reniculō q est sup eos iuxta ilia: et aruinā iecori cu reniculō: adolebitq ea sacerdos sup altare in aliquā ignis et suauissimi odo ris. **O**is adipem dñi erit iure ppetuo i generatiōibz et cūcti hitaculis v̄is: nec adipē nec sanguinē oīno comedetis.

Ultalia: id est coz. **I**ducit sive epar. **R**enes sive illia.

Super carnez: quę dicit aruina in boue: lardus in porco. **C**arni admixta: q pprie dī pinguedo. **Q**ue ē i intestinis: q p̄de adipē: **E**t diuisit ut p̄enotatu ē. **s** **S**ive mascu

lū obtulerit: in hostiā pacificorū. **f** **M**aculata: vtraq scilicet et mascula.

g **I**n vestibulo: id ē in atrio. **h** **A**trē. **V**eter appetit: retnet: digerit: expellit: Ita aīa appetit p̄ vim p̄cupiscibile: retnet p̄ memoriam: digerit per rationabile: expellit p̄ irascibile.

i **J**uxta vit. **E**styus: id ē iuxta illia. **k** **C**um renūculis: **R**enes et renūculi: quis aliud et alios sint: Siquidem renes sūt posterioza pecorū: id est lumbi: renūculi vero sub renibz in adipē latent: in significatione tū plerumq nibil distant.

l **M**olabits: sc̄i sacerdos.

m **A**ruina: id ē adipem epatis.

n **H**ec adipē nec sanguinē oīno comedetis. Interlin. **O**īnis rō et intellectus animū q sanguis significat: sūt dō p̄scrāda.

p **A**ia est i sanguine ē:

qz i rōne et intellectu vīta aīe p̄sistit: sicut vita corporis in sanguine. Ifra xvij. c. **A**ia i sanguine ē: id ē vita corporis mō ihe spūs rōnāl. **T**ē nota q in comedere duo ī

telligū: sc̄i corporatio et destructio. **P**er adipē intelligit cordis delectatio. **E**st igit sens: Adipem nō comedet: i. delectatio/ nē cordis vob nō assumet: nec ea destruet: s̄ cui debet reser uabit: id est deo. **T**u P̄. Delectare in domino et dabit tibi petitiones cordis tui. **P**er sanguinē intelligit vitalitas: id est eternē vīte opatio: quā nō debes comedere: id ē tibi assume/re: sed deo qui eā tibi cōfert. **E**sa. xxvij. c. **O**īnia opera nostra operatus es in nobis domine. **P**hil. ii. b. Qui operat in nobis velle et posse. **P**̄. Non nobis domine non nobis: sed nomini tuo da gloria. **J**ob. xxxi. c. Si vidi solem cum fulgeret et lunam incedente clare et osculatus sū manū meā: quę est int̄ quitas maxima: et negotio contra deū altissimū. Sol est bona opa: lū fama ex ipso bono ope. **O**sculari manū: sibi attribue/re. q. d. **S**i mibi attribui bonū op̄ vel famā: ex eo q ē iniqtas maxima: male accidat mibi. Item nota q fin Andreas: animalium que immolari possunt deo: vt bouis/ovis/capri et huiusmodi: adipem comedere non licebat: nec in aliquā v̄sū communē habere. Animalū vero mundozum quę tamē domino offerri non licet: vt ceruorū et huiusmodi: adipes licebat comedere: Mortui et a bestia capti animalis adipem in variis v̄sus habebant iudei: sed non comedebant.

De voto. c. ma-
gnac.

A

B. 1. b.

B. 3. a.

B

C

Lecutusq; ē dñis. Hucusq; **E**xpo. **C**a. III. **E**g: i d oblatioib; voluntariis: nūc de nccariis t debitis
incipit agere: id est de hostiis pro peccato dicens:

Anima cum peccauerit: id est homo quicq; siue sa-
cerdos siue pnceps siue pua persona: scilicet aliquis de ple-
be. Et postea exequit
de singulis per ordinē
et diutinum: et primo de
hostia sacerdotis pro
peccato sacerdotis.

b Per ignoratiā:
Ergo ignoratiā ē pec-
catū. Non sequit: sed
occasio vel causa pec-
cati. Anima em igno-
rantiā multa facit: que
si cognosceret illo mo-
do facheret. Item nota
q; fm Estiū: hęc de-
termiatio per ignoratiā

c tiā: refertur ad q; tuor
dū ad duo ultima tñ;
verū tamen est quod
ad tres ultimas refer-
tur. **c** Ut non fie-
rent: vel de his que
pcepit fierent omni-
serit: In his em duo/
bus consistit omne pec-
catum. **d** Quip-
piam. Apoliopis-
tis: id est defectus ser-
monis. Tinde suplen-
dum est sic faciet que
sequitur. **e** Si sa-
cerdos. Ecce q; ge-
neraliter dixerat statī
per partes explicat di-
cens: Si sacerdos qui
vinctus est. **f** Un-
ctus: caput et manū:
ppiter quod magis de-
bet se cohibere a pec-
cato: Et si peccauerit
grauius peccat. Be-
ne autem dicitur q; est
vinctus quia multi erāt
de leuitis qui non erāt
victi pp̄ aliquā ma-
culam carnalem: de q;
bus non agitur hic.

g Peccaque: omittendo
vel transgredi-
do: vel peccatum subdi-
no corrigendo. Unde

subdit: **h** Delinqueret fa. po. no corrigo: vel malo exē-
plo: vel verbo: vel aliq; alio mō populu ad peccatum puocan-
do. Et hoc q; dicit: delinquere facies generale est scilicet ad
omnes sacerdotes pertinens: siue vinctus siue non: quia pec-
catū sacerdotis cuiuslibet magis trahitur i exemplū. **i** Debet
habet: Si sacerdos qui vinctus ē peccauerit ad culpam: id est
ita aperte et viliter vt populus (quod valde indecens est) tūc
inq; offerebat quod seq̄. Et nota historiā: Occiso vitulo sa-
cerdos hauriens sanguinem: inferebat illum in tabernaculū: et
intingens in eo digitū: aspergebat septies contra velū sanctu-
arū. Et de eodē sanguine ponebat super quattuor cornua al-
taris incensi: et postea egrediens tabernaculū: reliquā sangui-
nem fundebat circa crepidinē altaris holocausti: et omnē adi-
pē cū renib; et renūculis sup illud adolebat. Pelles et oēs car-
nes cū sumo efferebat extra castra: in locū mundū rbi cineres

Lecutusq; **C**a. III.
ē dñis ad moysem/ di-
cēs: Loqre filiū israel:
b Aliā cū pēccauerit per igno-
rantiam: t de vniuersis man-
datis domini que h̄cepit vt
nō fierent quāp̄ia fecerit:
si sacerdos qui ē vinctus pec-
cāuerit: delinquere facies po-
pulum: offeret p peccato suo
vitulum immaculatū domi-
no: Et adducet illuz ad ostiū
tabernaculi testimonij coraz
domino: ponetq; manus su-
per caput eius: et immolabit
eū domino. Hauriet quoq;
de sanguine vituli: inferēs il-
lum in tabernaculū testimoniū.
Cūq; intinxerit digitū in
sanguinem: asperget eum se-
pties coram domino contra
velum sanctuarij: ponetq; d
eodē sanguine super cornua
altaris thymiamatis gratissi-
mi domino: quod est i taber-
naculo testimonij. Omnen
autem reliquā sanguinem fun-
det in basim altaris holocau-
sti in introitu tabernaculi: Et
adipem vituli offeret p pec-
cato: tām eū qui operit vita-
lia: q; omnia que intrinsecus
sunt. Duos renūculos et re-
nūculum quod ē super eos iux-
ta illa: t adipem iecoris cum
renūculis: sicut offertur d vi-
tulo hostię pacificorū: t ado-
lebit ea super altare holocau-
sti. **m** Pellez vero t omnes car-
nes cū sumo efferebat extra castra: in locū mundū rbi cineres

solent effundi: t incēdebat oia sup struē lignoz. **o** Coram
dño: id ē ad latus altaris: vt s. k **T**a eiū: scilicet adipem.
l **M**ellem vero. Posita puenētia int̄ vitulū oblatū spō-
tanee t vitulū oblatū p p̄to sacerdos: ponit differētā dices:
Pellez yo re. m **D** si oīst. Scđo agit d hostia p p̄to sy-
nagogē: dices: Si oīs
turba q; lgrāntia sece-
rit aliqd p̄tra mādatū
dñi: offerebant senio-
res p̄l' vitulū ad ostiū
tabernaculi: p manū im-
positionē: Et siebat d
hoc vitulū sicut de p̄o-
ri p̄ p̄to sacerdos: t orāte sacerdote p̄ eis
pp̄it' siebat eis dñs.
In duob; aut inuenit
differētā inter pecca-
tū sacerdotiū t synago-
ge. **P**rio q; sacerdos
nō d peccare p igno-
ratiā: Nō em licet ei
ignorare mādata dñi.
Eni **W**alach. q; b. La-
bia sacerdotiū custodi-
unt sciam. i. Pet. ii. c
Parati reddere rōnes
oi poscēti de ea q; ino-
bis ē fide t spe. Scđo
q; nō legit aliqd orare
p sacerdote. Scđū ē
eni Eccl. xii. c. Sig-
cussus fuerit incātor
q; medebit ei: De his
duob; sacrificijs: id ē
de vitulo p p̄to sacer-
dotis t p p̄to synago-
ge: nihil erat sacerdo-
tūs totū dño crema-
bat: Et erat generalē re-
gula: q; aīal de cuī sā-
guine ferebat i sācra-
riū: nihil licebat ex eo
remanere: nec aliqd ex
eo sup altare cremaba-
tur: nisi triplex adeps
cū renib; t renūculi su-
is. Et i h differūt hec
duo sacrificia a saluta-
rib; sacrificijs t pacif-
cis supra posit. Itē i
mō offerendi t nūero
sacerdotiū offerētum.
De carnib; eni holo-
causti salutaris siebat
nouē ptes: q; sup alta-
re p̄ebat nouē sacerdotes: q; sc̄p̄ suā: t vn̄ sol̄ offerebat simi-
lē q; tuor: sc̄p̄ caput/pedes/iecur t intestina lora in aq. Alij duo
sanguinem offerebāt: t ita oēs simul erāt duodecim. In his du-
ob; holocaustis de qb; agit h̄c: vn̄ sacerdos torū faciebat.
n Si peccauerit prin. Tertio agit de p̄to pncipis: t est
sumā: Lū peccauerit pncipys q; igrātiā offerebat h̄rcū p p̄to
suo: Pr̄io ad ostiū atrij: Scđo ad ostiū tabernaculi: Quo imo-
lato a sacerdote tingebat sacerdos digitū in sanguine: q; tage-
bat cornua altaris holocausto: reliquā fundēs ad basim eiū:
t adolebat adipē totū: t renes t renūculos sup altare: Reliq-
ua erāt sacerdos. Sed q; erat hostia p p̄to et sanguine eius
cornua altaris holocausto: tincta: sancte erāt carnes eius: et
sanctificabant quecūq; tangebāt in genere suo: vt caro carnē
t simila simillam/panis panē. Et non vescebat illis nisi sacer-
dos vinctus: t nō nisi i loco scđo: neq; nisi eadē die q; offerebat.

Si quid residus erat igne cōburebaſ. Si vestis polluebaſ sanguine hui⁹ hostie abluebaſ: vt nullū remaneret in ea sanguinis vestigia: alioquin vrebatur: Vas testeū in quo coquebatur caro statim frangebaſ: greum confricabatur et lauabaſ aqua. Item nota q̄ princeps iste Exo. xviiij. d. dicit chilarch⁹: id est qui est princeps su⁹ per mille. Dicitur etiā princeps aliquis maior: qui ē tamē sub chilarcho: vt tribun⁹ vel centuri⁹: vel quinqua genarius: vel decan⁹. Nec nota q̄d dicit Ioseph⁹: grauissime peccant principes: quos moles et magnitudo rerum gerendarū mediocriter malos esse non sinit: quorū etiam error trahitur in exemplum. **A** Et pluri bus: id est de communib⁹ peccatis: q̄d in eo maius est q̄d in prauata persona.

F **D** Prohibetur: vel omiserit quod fieri hicpitur. **C** Hirum: quia similiſ ei in hoc est q̄ princeps est caprarum. Mota vbi nos habemus hircum: septuaginta habent chimeron: quod est nomen grecum: latine dico chimar⁹. Chimeræ sunt fel⁹ caprum grandisculi: qui ī hyeme nascunt⁹. Parvunt enī capre bis in illa regiō: sic ī mesopotamia ī hyeme scilicet testate. Chimerum ergo offert princeps pro peccato suo: quia grauius peccat q̄d prauata persona: vnde ei oolidū et scidum animal offerri preci pitur: cuius peccatum magis fetet.

D Cuiq̄z immolaue rit: scilicet sacerdos. **E** In loco: ante introitū tabernaculi iuxta altare holocaustorū. **F** Cora domino. Interiū: in beneplacito domini. **G** Hinc solet: Totū reliquū remanebit sacerdotibus ad esum: Quod inde patet: quia de sacrificio principis non est preceptū vt aliqua pars cremaret extra castra: sicut de sacrificio sacerdotis et synagoge dictum ē. Si autem non cremabatur: constat q̄ alicubi et alicui. Et autem de sacrificio pro peccato nō licebat edere nisi sacerdotib⁹: certum est Oſef. iiiij. b. Peccata populi mei comedent: et ad iniuitatem subleuabunt animas eorum. **H** Q̄ si peccauerit anima per ignorantiam et cetera. Quarto loco agitur de hostia pro peccato animæ: id est alicuius priuatae personæ q̄ offerre precipit capram immaculatam vel agnum. Et siebat de hac hostia eodem modo quo de hostia principis. Si autem non poterat habere pecus: offerebat duos pullos turturis vel columbas: quorū alter offerebatur domino in holocaustum: alter erat sacerdotū: cuius tamē sanguis ad basim altaris holocausti distillabatur: quia pro peccato erat. Qd si nec auiculas poterat inuenire: offerebat similam decimā partem eph̄i: Nec mittebant in eam oleum vel thus: quia p̄ peccato erat. Cui⁹ memoriale adolebat sacerdos sup altare holocausti: Reliquū p̄o sacerdos habebat in munere. **I** De

populo terre. **Glo.** Anima non est de populo terre: que nihil haber cū terra: que in celis conuersatur. Phil. iiiij. d. Nostra conuersatio in celis est. **K** Domini lege prohibetur. q. d. In veteri lege dicitur: Qui peccauerit transgredies vnu de mādatis domini: offerat et dimittetur ei: In nouo ve-

ro dicitur: Qui in uno **Jac. 2. b.**

offendit omnium reus ē. Et huius ratio est: quia in nouo testamēto promittuntur eterna: que pro uno sicut pro omnibus amittuntur: In veteri vero testamento promittuntur temporalia: que etiam magnis peccatoribus conceduntur. **L** **E** ā iloco holocausti: i. loco vbi imolatur holocaustū. **M** In teriū. dīc: In loco holocausti: vt suscipiat q̄ si ī holocaustū. Et bū dīc: q̄s: Mō ē ērāt holocaustū sed sacrificiū q̄ sacerdos inde p̄tēt habebat: qui p̄tēt p̄lē comedebit. **N** Ro gabirqz. s. sacerdote **O** Pro eo: scilicet qui obtulit. p̄tēt voluerit. **P** Quē: et non capram: que est maioris p̄cij.

R Immolabit: sacerdos. **Q** Sin autem de pecorib⁹. Crederet aliquis q̄ p̄uata persona non posset offerre p̄ peccato suo nisi capram: ideo ostendit moyses q̄ et ouem poterat offerre: quia per simplicitatem sepe peccat qui homī sunt.

Sed nonne capra de pecorib⁹ est: sicut et ouis: Constat q̄ sic. Quid est ergo quod dicit: Sin autē de pecorib⁹? Ideo sic lege: Sinautes de pecoribus: supple aliam voluerit offerre victimā q̄ capram: offerat ouem immaculatā. **S** Ere mabūt: sacerdotes minores adhuc illū. **T** Cremabit: sacerdos ipse q̄ immolauit. **U** Super altare: holocausti. **V** Incēsū: id ē cōbusū ad honorē dñi. **W** Expo. La. V.

X Peccauerit anima et cetera. Cum supra actū sit generaliter d̄ peccato: q̄ modo repetunt hec tria genera peccatorum: Solutio. Supra actū est de peccato hominis delinquentis per se: hic de peccato hominis p̄ alium. Item nota offerentū pro peccato supra quattuor genera personarū distinxit: hic autem tria genera peccatorū consequenter distinguunt: id est per iurum tacitum: morticini tacitum: per iurum manifestum: ostendens in fine capituli q̄ sa crificium sit pro huiusmodi offerendū. Et primo agit de per iurio tacito. Si peccauerit anima: id ē quilibet hō: **Y** Et pro idest. **Z** Et audierit vocem iurantis: id est adiuvantem se: vt veritati attestetur. **A** Estisqz fuerit: id est veritatem nouerit: ita: **B** Q̄ aut ip̄e vidit: illud super quo queritur eius testimoniu. **C** Aut conscius est: id est ei ab eo q̄ peccavit dictū ē vel cōmisiū: Tunc: **D** Si si indicauerit: ipaz veritatē: **E** Portabit iniquitatem: p̄ puniet p̄ p̄ctō illo. De hac exponit de nulla **Glo.** ponit b.

Alliter exponit sic de periusio tacito: Si peccauerit anima: in furto vel alio quolibet peccato occiso: et iurare voluerit se non fecisse. Et audierit: scilicet aliquis. Vocem iurantis: falsum. Testisqz fuerit: id est illud quod iuratur: falsum esse nouerit: et quonodo nouerit ostendit.

Or aut ipse vidit: id est proprijs oculis aspergit. Aut con-

sciens est: id est alio modo cognovit: quia ille dixit ei: vel alius qd vidit: Tunc: nisi in dicauerit: quod ille scilicet iuravit falsum: Mortabit iniquitatem. Scim hanc expositionem querit Aug: an debeat prodere illu an tacere: Si taceret veritatez/peccat mortaliter: si pdit statim iudex suspenderet eum: et ita reus erit homicidij. Et responderet Augustinus qd non debet iudici indicare qui suspenderet eum: sed illi qui potest prodesse et non obesse: vt sacerdoti vel matri vel patri: S3 non est hoc prode re/sed emendare. Qd si non faceret homicidi spiritualis reus es set: iuxta Aug: qd alibi dicit: Qui pno at hominem ad periusium/ homicidiam vincit/ no cendo scilicet animq: qd dignior pars hominis.

B

7.12. d.

Tertio exponit sic. Si peccauerit anima: id est peccati arguitur falso: id est si aliquis in-

nocens accusetur: et aliis sciat eum esse innocentem/ reus est: nisi attestetur innocentie sue: si super hoc fuerit requisitus. Et subdit penam pro tali peccato. Similiter si aliquis reus est: et adiuratus aliquis qui vidit: non vult dicere veritatez: scit au tem: si tacuerit: reatum probabit. Usi Prover. xxix. d. Qui peritur cum fure/animaz suam odit: adiurantem audit: et non indicat. Iniquitatē suam: subibit penaz pro hac iniquitate.

a **A**lia que tetigerit. Job. iii. b. Filius hois non venit vt iudicet mundu: sed vt saluef mundu p spin. Jo i iudicādis reis/ sola humanae vtil: ratis ratio habenda est: vt qd vtilius huma ne necessitati iudicaueris: scilicet aut accusare reos: et reatus eos prodere: aut certe ad tempus dissimilare: et morbi eius pia longanimitate portare: Doc facias. Quod si alienum peccatum ea intentione dissimilaueris: quasi faueas ei: non vt correctioni eius congruum tempus inquiras: omni tempore reprehensibilis es. Inde est quod dicitur hic: Anima que tetigerit. Et exponitur dupliciter. Primo sic: Si tetigerit anima: id est homo quilibet/animal immundus. Et postea distinguit tria genera animalium immundorum: scilicet quod occisum est a bestia: aut per se mortuum: aut quodlibet aliud reptile. Si anima in qua aliquid horum tetigerit:

b **E**t obli ta fuerit: id est ignorantia hoc fecerit: c **R**ea erit: id est ignorantia non excusat eam. Determinatus est enim in lege infra. xi. que animalia sunt immunda. Et ignorantia iuris neminem excusat.

d **E**t si tetigerit quicqz de im-

mundia hominis: id est si tetigerit hominem immundum: scilicet seminifluiz: et huiusmodi: et oblitera: id est prius ignorans deinde cognoverit: Rea erit: id est post cognitionem immundicie erit rea: id est obnoxia penae: et indiget tunc purgari

quod non ante. Et est summa talis: Quædam animalia erant immunda in lege: id est fūm legem: scilicet captum a bestia: mortuū per se: quodlibet reptile: Si quis tetigerit aliquid horum reus est: et debet purgari: nec excusat aliqua ignorantia. Itē aliqua sui immunda casu: non semper sed aliquando: vt hoc quā-

do patitur fluxum seminis: et in menstruis mulier: si qd ignorantia tetigerit eum vel ea: qui non poterat discernerere eius immundicie: excusat per ignorantiam: nec est reus: donec cognoverit se tetuisse talem. Secundo exponitur: cuius primo dicitur: Anima que tetigerit tecum: notatur ignorantia immundicie eē peccatum: Et est sensus in summa ignorantia immundicie peccatum est. Secundum dicitur: Si tetigerit tecum: innuitur etiā ipse tactus rei immundie esse peccatum: Et est sensus in summa ignorantia immundicie et ipse tactus peccatum est.

Secundum Andream: pmo reprehendit dominus obliuionē tactus rei immundie: Secundo ipsu opus obliuionis: id est qd non seruavit mundationem: ex eo quod tetigit immundis (Serbi causa)

Qui tetigerit immundum: et per incuriam suam oblitus est immundiceri tum mundationis non seruat: talis reus est et immundus. Hoc primo reprobatur. Item si post obliuionem reminiscitur immundicie.

e **M**ollis solet: id est fūm legem pollutus iudicari.

f **S**ublaciabit delicto: eo qd mundationem suam non seruavit: et eget purgari sacrificio.

g **A**nima que iurauerit. Supra de periusio tacito: modo de voto la bis distincto: De quo Ps. Reddam tibi vota mea que distinxerunt labia mea.

b **A**el male quid fecerit: id est facere vellet. Ies Esytius: In quibus maius peccatum est quando is qui bene promisit facere/mentitur: aut qui male iurauit/et veritatem dicit: quod et herodes.

i **J**uramento et sermone: id est sermone iuratorio.

k **O**blitaqz. Interlin. prius ignorans scilicet qd male iurauerit sive fecerit sive non: vel qd bonu iurauerit et non fecerit.

l **D**elictuz suu. Interlin. in omnibus que dicta sunt: id est in tribus: cum scilicet non indicat iurantem falsum: et cum tangit immundum: et cum iurat ore falsum.

m **N**ecus offerat. Interlin. agnam vel capram.

n **A**nu pro peccato: qui erit sacerdos. Interlin. pro emundatione peccati: Vnde pro eo

o **D**abit eos: tunc planuz est: id est illos duos dabit sacerdoti pro eo: id est pro pecude quā non potest inuenire. Vnde pro eo: id est pro peccato.

p **P**rinium: id est vnum.

q **M**ro peccato: illius qui obtulit: r **R**eliquu: de sanguine illo: scz qui sacerdotis erat.

s **D** si non quiverit. Querit Aug: vtrum exceptio ista intelligenda sit in omnibus predictis: ex quo incipit distinguere diversitatem of ferentia/voce: Si peccauerit sacerdos: si synagoga: si pnceps: an tm intelligendū sit in trib⁹ predictis peccatis: id est periusio tacito: tacto morticino et iurio manifesto. Si primū absolu videb̄ dicere qd sacerdos aut synagoga aut pnceps non possit

habere pecudem aut auiculas. Item si in oibis accipitur hec exceptio quare in his potius est peccatum: Si secundum id est si in his tribus tamen peccatis intelligit exceptio: non est consultum pauperibus; quod non solum peccatum in illis tribus praeditis sed in multis alijs: Unde si tamen in his tribus peccatis cōceditur pauperibus offere similiam in modi co cōsultu est eis: Sic aggrauat Aug^o questione istam: In fine tamen dicto qd hec exceptio ita ligata i oibis predictis cū i hac exceptione remedium factum est pauperibus: et paupib^o qd non sufficiunt predicta anima mala inuenire.

D **a.** **A**nima si quaerit. Supra distinxit moyses duo genera peccatorum: Aliud est transgressio: aliud prevaricatio. Transgressio est pro parte iuris naturalis. Prevaricatio vero legalis scripte. **T**a. men sepe vnu ponitur p alio. Peccatum homo quodcumque in sanctificatis et consecratis deo ea usurpans et rediens ad communes usus: ut si oleum sacreunctionis deputatum deo: iunctione proprii corporis causa luxurie vel etiam medicinae expedit: vel thymiana aut thus dho secratū ad propria usus redegerit: Et de h genere peccati agit hic. Quicquid peccat homo in sanctificandis: ut si aliquis primitias et decimas domino debitas domino non soluerit: cui soli huiusmodi sunt offerenda et per oblationem sanctificanda. De hoc pto agit infra.

b. **P**revaricans ceremonia. Et est illud Exo. xx. b. Omnis qui transit ad nomen dimidiū sicut iuxta mensuram sanctuarij dabit pro anima sua in usus tabernaculi ut propitietur deus anime illius. Quisquis ergo aliquid de hac pecunia in propriis usus conuertere vellet: vel de oleo: vel de thure: et hīdī sanctificari deo: contra ceremonias domini: pecaret: Vel fin Origeni abutendo vase sancto: vel cibo: vel unguento. **c.** Qui enim potest: id est qd quantū valeat: sed non determinat de sicut: vtrū argentei vel aurei. Septuaginta dictū: qd quinquaginta sicut argenteis: qd vittio scriptorū factū dicitur: Et etiam ab eis erratum est: quia non est verisimile qd unus aris tamen possit valere.

d. **Q**uod intulit domini: usurpando sacra: vel nimis detinendo decimas vel primitias. **e.** **S**upra tradens: aritem oblatū pro peccato et restitucionem damni. **f.** **A**nima que peccauerit. Id agitur de oblatione facta pro peccato comiso in sanctificandis. **g.** **S**uxta mensuram estimationē. Glo. quia p qualitate et pro quantitate culpe mensurantur flagella penitentie. Unde Esa. xxvii. b. In mensura contra mensuram: cum adlecta fuerit iudicabit ea. Apoc. xvii. b. Quantū glorificavit se: et in delictis fuit: tantum date illi tormentū et luctum. Mathei. vii. a. In qua mensura mensi fueritis: remetetur vobis. Et Deus. xxv. post principium: Pro mensura peccati erit et plagarum modus. Sed contrarii videtur dicere Ds. Universe viae domini misericordia et veritas. Ergo in omni opere domini est misericordia: ergo et in inflictione penae: Non ergo fin mensuram culpe remetetur pena: aliter non esset ibi mis-

recordia. Forte dices: qd duplex est misericordia: scilicet liberans et relaxans. Prima non erit in punitione malorum: sed secunda: Sed nondum soluis: quia ubi est mensura contra mensuram ibi nulla relaxatio. Solutio. Duplex est mensura penae malorum, p culpa sua. Una finis exigentia et digna qualitat et quantitat culpe: quia de ab eterno ptaxatur et circa hanc punit deus. **E**lia mensura est certa magnitudo penae sive quantitas quia de ab eterno prouidit huic peccatori infligendaz: quia uis circa meritum. In punitione ergo malorum est misericordia relaxans scilicet quo ad priam mensuram: quia circa illam punit: Nec est ibi mensura contra meam: sed quo ad secundam mensuram est ibi veritas: quia mensura contra mensuram.

Expo. Ca. VI.

I **O**culatus est dominus ad moyses dicens: Aia que peccauerit et contempto domino negauerit depositum primo suo: qd fideli eius creditū fuerat: vel vi ali quid extorserit: aut calumniam fecerit: sive rem perditam inuenierit: et inficians insuper peccauerit: et quodlibet aliud ex pluribus fecerit: i quibus peccare solent homines: conuicta delicti reddet omnia que per fraudem voluit obtinere integra et quintam et insuper partē dñi cui dānu.

II. Con tempo domino.

Glo. p̄ceptis domini: dum vel negligit vel

non putat eum vici.

k. **D**epositū. I. quilibet re sibi commissā. **l.** **C**ai aliquid: id est aliquid violentia. **m.** **C**aluminā: id est falsam vēdicationē: aut falsam accusationē: ut sic aliquid acquirat. **n.** **I**ntegrā: id est in nullo diminuta vel vittata. **o.** **E**t quintaz insuper. Idem precipit Humeri. v. a. Exo. xxiij. a. videt esse p̄trariū: ubi in quadruplū iubet furtū restitui. **q.** **C**achēus dixit Luc. xix. b. Ecce dimidiū bonorum meorum do paupib^o: et si aliquis defraudauit reddo quadruplū. Solutio. Utruq; verū est: et qd in Exo. dī: et hic: et in Humeri. s. in diversis casib^o. **M**ā alienę rei distractio aliqui siebat ex industria/furto vel rapina: aliqui p negligentia: aliqui p ignorātiā. **D**e re p ignorātiā vel negligentia sublata agit hic et in Humeri. **D**e re sublata sc̄iter agit in Exo. et p̄cipit q restituat in quadruplū si res plerat. Si extabat integra i duplū. Et si ibi legis: **Q**uinque boves p uno: alia trāslatio est fin q̄sdaz. **V**el speciale erat illud in boue: ppter qnq; vittitates ei. **S**i ho non esset q recipet: redere dñi: et esset: vt dī Humeri. v. a. sacerdotis. **P**ro peccato ho furti vel negligentie siebat aliqui oblatio fin q̄ntitatē rei. Josephus dicit aurum et argentum reddi in duplū: iumenta vero reddi in quadruplū: solum bouem in quintuplū: quia quanto possidetur ceteris vittius: rāto amittitur damnosius. Item Prover. vi. d. videtur contrarium huic legi: ubi dicitur: **N**ō est grandis culpa: cū quis furatus fuerit panes: Furatur enim ut esurientē impletat ventrem: **D**e p̄rehēsus quoq; reddet in septuplū. Solutio. Septuplū: id est perfecte sive integrē. **O** autem dicitur: non est grandis culpa cum quis furatus fuerit: sic intelligitur: **C**ū quis furatur p̄ inopia: nō est grandis culpa: scilicet respectu adulterij: quod sit p̄ inopia cordis. **V**el statim sequit ibi in littera: **Q**ui autes adulter est ppter cordis inopia: perdet animā suam. **p.** **M**artē dñi. Et qd ep̄o vel archidiacono: **N**ihil. Et si quid accipit

Libri

sacerdos ab eo quem vult corrigerem: non potest sibi retinere sed dico: id est pauperibus debet erogare vel in ipsis eius ecclesiis. a **Juxta estimationem:** scilicet magis vel minus / finis quam minus vel magis peccauit. c **Locutus est dominus.**

Repetit moyses de iugis holocausto: de quo in Exodo. xxix.

g. dixerat: Facies i al-

lari agnos anniculos

duos per singulos dies

Iugis: unum agnum matre:

alterum vespe: ut addat

de cineribus tollendis: et

de tempore crematio-

nis. Hoc enim iuge sa-

cificius bis offerebat

in die: ut dictum est in

Exodo: Unus agnum

mane super altare ho-

locausti: alterum vespe-

re: Pinguior per myste-

rio: ad significandum

christum: qui erat im-

molandus in vespera

mundi: qui fuit ceteris

pinguior et efficacior:

Qui et si fuit agnus ve-

spertinus: fuit et matu-

tinus in figura: quia hoc

est agnus qui occisus

est ab origine mundi:

Apoc. xiiij.b. In abel

in figura quidem: non in

persona. Hoc iuge sa-

cificius singulis diebus

offert ecclesia bis. Pro

sacrificio matutino ge-

nerale facit in prima co-

missione: per vespertino

in copleto. Tradit

Josephus: per hoc iuge

sacrificium tenebant sa-

cerdotes de proprio

facere seu offerre. Sed ipsi sue avaricie consulentes: et quia

etiam magna erat expensa iugis sacrificij holocausti: introduxerunt

ut exigeretur a populo pecunia: unde fieret iuge sacrificium.

Sed ubi inueniebatur tot agnii: forte oves eorum bis in anno

feste erant. De agno matutino: de quo Exo. xxix. g. et Mu-

meri. xxviii.a. p. tenuit hic agens de vespertino: qui dignior

et pinguior erat. b **Dumitrum scilicet delictum.** c **Ex codice**

altari. q.d. non aliud afferet ignis in altari: sed ibi continet nu-

triet: quia datum est a deo celitus: ut dicit infra. ix. d. Ita ha-

bes in Exod. viii. d. q. tabernaculo erecto: et altari sanctificato

multis hostiis positis super altare: misit dominus ignem de subli-

mi: quo cremate sunt hostie. Et precepit dominus illis ignem perpetuo

seruari ne desideret: nec esset necesse aliud ignem offerre super al-

tare. Et ad sollicitudinem sacerdotum pertinebat ligna supponere:

et fomenta quibus ignis iugiter nutritur. d **Tunica byssina.**

e **Et semialib:** Et alias duas vestes: scilicet balteum li-

neum: et mitram lineam: quibus induitus sacerdos tollens cineres

de altari: reponet in peluum iuxta altare: et depositis vesti-

bus sanctis induit usque aliis: forte ad hunc destinatus: vel suis propriis

efferebat cineres extra castra: et in loco mudiissimo ipsis ad fa-

uillaz faciebat consumi. f **Quem nutrit sacerdos.** Ad

nutriendum ignem charitatis in nobis ligna manu et vespere sub-

scimus: dum ea quem christus manu et vespere in sua passione

sustinet: ad memoriam reducimus. Igne enim charitatis nihil

adeo nutrit in nobis: sicut freques memoria dominice passi-

onis. Unde in Thessal. iiij.c. Recordare pauperratis meorum et trans-

gressus meos et. Hoc ideo vult ibi glo. que incipit sic: Quem

nutriet sacerdos et. g **Imposito holocausto:** scilicet

iugis agno. h **Desuper adolebit adipes:** si offereban-

Leuitici

tar: Quem etiam non offerebat super altare nisi primum oblatio agno quotidiano: quis enim instanter offerentes: non licet alii quam hostiam ponere super altare nisi prius agno oblatio quotidiano: super quem alii hostiae cremabantur. i **Hec est lex.** Esicus: Repetit moyses de oblatione simile: de quatuor

prima. ij. a. ut addat dominum lo-

co: ubi comedebat: sci-

licet a masculis aaron/

natus tamen: Et ut artius

memoria commedit:

ut scilicet sint inexcusa-

biles transgressores nec

se possint per ignoran-

tiam excusare.

k **Libamentorum.**

Large dicit hic liba-

mentum scilicet omne

oblatum praeter animal:

Proprie domino libame-

tum est liquidorum.

l **Filius aaron:** de

minores sacerdotes.

m **Simile.** Per su-

mulam significatur ob-

linop scientia: per ple-

num pugilluz scientia

dei in deficiens: per re-

siduum scientia nostra:

que deficiens est et in-

perfecta. n **Absolus**

fermento: quia pars

eius oblatum est in alta-

ri. o **In loco san-**

ctuarium. i. pastophori

et in domiciliis que

erant circa tabernacula-

rum: non in tabernacula-

lo. Nihil enim in ora-

torio agendum est ni-

si ad quod factum esti-

vnde et nomine accipit:

sicut dicit Augustinus in regula. p **Non fermentabis.** Non fermentatus offerebatur domino. Tunc primitus melis: et panes fermentati nouarum frugum offerebantur sacerdoti non domino: et neque super altare ponebantur. Omnes id ergo cuius pars offerebatur domino non fermentabatur. Ergo de pecunia cuius pars illicite acquista est: non debet etiam modica pars offerri domino: vel dari pauperibus: quia fermentata esse solutio. Dicimus quod potest dummodo tantum retineferat dator: quod possit male acquisita restituere. Nec est simile fermentato: quia fermentum mixtum alii totum contaminat: sed non pecunia dummodo anima de peccato peniteat. q **San-**

tum sanctorum erit: id est cibus sanctus non nisi a sanctis

et in loco sancto comedendum est. Et notandum quod alia est san-

ctitas templi: alia sacramentorum: alia panis: alia aqua bene-

dicitur: quod nec ideo a quodam communis vsu remouentur. r **Ma-**

sanctis tamen. Hoc ideo determinat: quia de quibusdam sacrificiis et

sancitis habebat edere feminis: viris scilicet sacerdotis et filia-

bus et toti familiis: dummodo mudi sunt: Unde cokido non nisi

nibus altaris. Tunc Apollonius. vi. Thessal. iiij.c. Qui non laborat non

manducet. s **In generationibus vestris. q.d. hoc**

figiter finit legem facit. v **Sanctificabitur: id est prius**

sacrificabitur et postea tagat ut amplius sacrificetur: Vnde nega-

tive intelligas sic: t **Omnis qui tetigerit vestem id est non**

tangere nisi a sanctificatis. x **Locutus est dominus. Repetit**

moyses de sanctificatione aaron et filio eius: id est sumi pos-

titus et minorum sacerdotum. De qua sanctificatione Exod. xxix.

f. legitur quod protelabatur per septem dies: et singulis diebus

offerebant sacerdotes oblationes quasdam: Hoc autem repetit

ut addat de quadam speciali oblatione summi pontificis facienda in die vunctionis sue. Et nota quod usque ad tempus dauid non erat nisi unus pontifex; siue unus sumus sacerdos: quo defuncto aliquis minor sacerdotum succedebat ei in summo sacerdotio. Sed dauid volens ampliare cultum dei vigintiquatuor sumos sacerdotes constituit: Quibus tam
men unum summum sa-

cerdotem omnibus aliis presefecit. Utrum autem ille fuerit unus de vigintiquatuor; vel alius praeter illos: opiniones sunt; siue dubium est. Et dicitur propter sacerdotum: ut habet. ii. paral. xxiiij. b. Erat autem oblatione summi sacerdotis in die vunctionis sue: simula in sartagine frixa; oleo conspersa; bis in die: medium mane et medium vespera. Et licet ex littera moysi habeatur quod hoc facere deberet sumum sacerdos in die vunctionis siue substitutionis sue: tamen ut dicit iosephus toto tempore vite sue tenebatur sanguis diebus hanc oblationem facere de proprio. Et nota quod tam minores sacerdotes quam summus sacerdos inungebantur: In manibus tantum minores: maior vero in capite et in manus. Ex. xxix. et infra. viii.

a. Et filiorum eius: id est omnium eius in summum sacerdotium succedentium: cui defuncto unus solus succedebat: non omnes simul: qui tantum businodi vunctionem faciebat in die sue substitutionis. b. Mediū eius et. Et in simile erat hoc sacrificium: iugi sacrificio.

c. **Ista est lex hostie.** Repetit de hostia pro pietate ut addat. Et in fine capituli ponet haec regulam generalem: De hostia pro peccato cuius sanguis inferebatur in tabernaculum: nihil reserabatur sacerdoti vel aliis: sed totum visum crenabatur. De hostia vero pro peccato: cuius sanguis non inferebatur in tabernaculum: pars aliqua sacerdoti seruabatur in loco sancto comedenda: ut ibi dicit Greg. Aug.

d. **Sacerdos qui offert et.** In loco sancto. In hoc notatur sanctitas hostie pro peccato: quia non licebat eam co-medi nisi in loco sancto. Unde argumentum trahitur potest: quod non debet sumi corpus christi nisi in ecclesia: nisi magna infirmitas cogat. e. **Quicquid tetigerit.** vel qui tetigerit et. Negative expoit sic: Qui tetigerit et. i. nullum taget carnem eius: nisi prius fuerit sacrificatus: et tunc tages plausibiliter. Hoc est quod dicit. Cor. xi. g. Prober seipsum hoc: et sic de pane illo edat: et calice bibat: Qui enim manducat et bibit idigne iudicium sibi man-

ducet et bibit. Eodem modo qui dignus meritum sibi accumulat. Vel sic exponitur: Quicquid tetigerit carnes eius. scilicet in genere suo: ut caro carnem/ panis panem/ simila similam: hec omnia sacrificabantur ex contactu: et cedeant in parte sacerdotis. f. **Hec quoque est lex hostie.** Post hostiam pro peccato additum oblationem pecatum in deum: de cuius hostia: quia breviter dixerat. S. v. b. plemini agit. Et nota finis Rab. peccati siue delicti nomine: quilibet culpa accipitur: Sepe enim pro se inuicem indifferenter accipiuntur peccatum et delictum. Hic autem et in Ecclie idifferenter accipiuntur. Aug. sic distinguunt: Peccatum est perpetratio mali: delictum desertio boni. Itē alibi: Peccatum est quod scienter committitur: delictum quod ignoranter. Greg. super Eccl. sic: Peccatum est mala facere: Delictum bona deserere: quod summo tenetur. Item Orig. Peccatum est in opere: delictum in cogitatione. Itē Egy. Delictus est peccatum recognitum: vel in ipsum deum commissum: vel blasphemia: vel murmur in deum: vel priuus: et relativa vocat peccata.

g. **Incensum.** id est combustum in honorem dei: ut delicta remittat. h. **Habebit pelle.** Raba. Et hoc est lex hostie pacificorum que offert dominum. Si pro gratia rumactio fuerit oblationis: offiserent panes absque fermento. Ca. VII.

Hec est lex hostie pacificorum que offert dominum. Si pro gratia rumactio fuerit oblationis: offiserent panes absque fermento.

offert. Ecce lex subiecta: sacerdos habeat pelle hostie holocausti. Sed quid erit si holocaustum fuerit de turribus et columbis: Nunquid excoriabitur? Ridiculum est hoc sentire. Dicitur ergo in his ad mysticū intellectū: libertatem spiritus sequentes magis quam corticem littere qua iudei angustant.

i. **Ec est lex hostie pacificorum.** Expo. La. VII. h. **Hostia pacifica vel salutaris.** duas hanc species. Alia enim dicit laudativa vel necessaria: alia votiva siue spontanea: Laudativa offerebat in gratiarum actione pro commendo adepto: vel pro piculo tam virato. Et dicebatur necessaria: quia pro his que iam collata sunt nobis: debemus deo esse grati: et quasi ex necessitate gratiarum actiones reddere. Votiva offerebantur pro vitando periculo: ad quam non obligamus cum conditionalis sit: et nihil adhuc nobis collatus sit pro quo teneamur offerre. Laudativa eadem die comedebatur: qua oblatam fuit. Votiva usque in secundam diem differri potuit.

Libri

Si autem vsq; in diem tertium differret totum sacrificiū irrituū siebat. Primo ergo agit moyses de laudatiua hostia dicens: **H**ec est lex ho. **v. c.** a **C**ollyridas. Radul. Collyrida panis erat tenuis et virgilius interioris habens: que infra. **v. d.** dicitur torta panis. **b** **Q**uoq; ser-

mētatos; supple of ferret. s. sacerdoti non deo: Alioquin eēt cōtrarium ei qd. **s. i. c.** dictuū est: Omnis ob latio que offertur domino absq; fermento erit. Uel poterat istos panes deo et sacerdoti offerre: sed non super altare. Uel potest dici quod fermentum per se prohibebat offerri domino: sed nō in cōmixture ad aliud. Idem dicitur de melle et ace to. **c** **O**ffertur dño: id est sacerdoti ad honores dñi: et ante altare s. non super altare. Unde panis iste improprie dicitur domini: sed qd q sacerdoti est qd est minister domini: proprie vero alia oblatio dicitur dñi que tota crema dño. **d** **U**sq; m. **A**r gumentum qd non est differenda penitentia: neq; votū. **D**eut. **xvij. d.** Cum voveris votū dño deo tuo: non tardabis reddere: qd re quiret illud dñs deus tuus. **e** **S**i voto vel sponte. Egit de illa specie hostie salutaris que dicitur laudatiua: modo subdit moyses de hostia votiuā. **S**z obiect: Qd sacrificiū vt dic Glo. pacificū seu salutare spontaneū est: vñ int̄ dona sup̄ positū ē: Ergo tā hostia laudatiua qd votiuā spontaneā ē: Male qd distinguit moyses int̄ laudatiua et votiuā: qd similem votiuā ē spontaneā: et in h differt a laudatiua sim eū: qd cū egisset de laudatiua subiungit de votiuā dices: Si voto v̄l spōte: iā qd nota p̄ h quod addit: vel sponte. Item omne votiuū spontaneum est: ergo qui offert voto offert sponte: Ergo male distinguit inter votiuū et sponte oblatū dices: Si voto v̄l sponte et. **S**ol. Ad primum dicim: qd hostia laudatiua et votiuā utrāq; spontanea est. Tamen laudatiua quodāmodo debita est pro iam accepto beneficio: Votiuā vero non sic. Nam si liberatus es ab aliqua tribulatione ratione dictante teneris dño facere p̄cipuum sacrificiū: et dicitur sacrificium rationale. Unde licet sit spontaneum: quia sponte fit: tamen non dicitur spontaneū simpliciter: quia ex ratione teneris ad illud. Ad aliud dicim: qd ante votum oblatio est spontanea: post votū debita et necessaria. Unde super illud: Vouete et reddite dicit Glo. Vouere voluntatis est: sed reddere vota necessitatis. Eccl. **v. a.** Quodcūq; voveris redde: Velius est enim non voveres: qd post votum promissa non reddere. **f** **N**ec proderit offerenti. Contra: Oblatio prius facta aut profuit aut no: Si profuit: falsum est quod hic dicitur: Si non: sive ergo ali quid reseruerit ī diem tertium sive non nihil profuit illa hostia: quod falsum est. **S**ol. Dicimus qd profuit: sed ille pfecto propter hoc qd aliquid vsq; in diem tertium reseruerat euacuat est. **g** **C**aro: id est hostia. **h** **Q**ue ali. tētige. post oblationem. Sed nota qd triplicem immundiciam distinguunt hic moyses. Prima contrahitur ex hostia polluta et sic come-

Leuitici

sta: Terci gratia: Si hostia post oblationē tangat morticinū vel murem vel aliquid immundum polluit si sic comedatur: Ille qd comedit peribit de populo suo. Secunda immundicia est interior: que nō contrahitur ab exteriori: ut lepra seminis fluxus vel sanguinis vel menstrua et huiusmo-

di. Si quis cum hac immundicia comedit hostiam peribit de populo suo. Tertia immundicia exterior: vt si quis tetigerit immundum et inde contrahit immundiciā: et cum tali immundicia comedat de carnib; hostie peribit de populo suo. **B**lo. de confortio eorum qui sunt saluandi: et hoc est: **C**aroz.

i **Q**ui furent mundus vescet: id est qui vescetur et ea sic erit mundū. Nō enim dat licentia regnandi tali carne immundis. Hec ē p̄ma immundicia. **k** **A**nima polluta: id est habēs in se aliquam immundiā: vt est lepra vel seminis fluxus vel baculum. **l** **E**t ē secunda immundicia. **m** **I**m mundiciā hominis: id est hominem immundū: ex cuius contactu contrahitur immundicia: vt seminis fluxus et huiusmodi.

Et ē tercia immundicia.

m **L**ocutus qd est dñs. Supra. **iij. d.** dicit moyses qd ois adeps dñi erat: Hic determinat hoc esse intelligendū de adipē mundorū animaliū tm: quia adipem immundorum in variis usus eis concessit. Sed cum quedam animalia essent quo ad eos munda: que tamen similem legem non poterant immolari: vt ceruus damula et huiusmodi. De quibus infra. **v. satis habet.** Potest quis mouere dubitationē: vt dicit Aug. an eorum adipes immolandū essent dño an non: sive quid secundum de illis si sic abstinentiam erat a comeditione eorum sicut a comeditione adipum animalium mundorum et immolatorū. Item mouet Aug. questionem: An abstinentiam sit ab adipē animalis tm dño immolari: an etiam ab adipē animalis non dico immolari: sed apti ad immolandū. Tandem solvit Aug. et dicit qd illud p̄ceptum. **Q**uis adeps dñi erit: intelligitur de adipē omnis animalis mundi immolari vel apti ad immolandū: et tantum de hoc. Unde adeps animalis immundi vel etiā mudi: s. nō ad immoladū apti: nō comprehenditur sub illo p̄cepto. **U**ni iude fatu ē: qd nimis extēdit illud p̄ceptum nullū adipē comedēs: Nec etiā ceru: s. h. illū ī varios usus ad modū adipis morticini et a bestia capti ad lucernas. et vunctiones intrinsecas faciendas. Uel forte prohinc: veldant alienigenis ad emendendū. Et prohibuit eis etiam dñs omnē elum sanguinis: in quo elus suffocari tm intelligitur p̄hiberi v̄l homicidiū. De p̄hibitiōe elus sanguis habes Gen. **ix. a. b. c. et. i. xvij. d. et** **D**eut. **xij. c. et. xv. d.** **n** **Q**ui offers victimā pacifi. Glo. Hostie pacificorū gratarū actiones sunt: **l**as charitate condire debemus: qua cōdit omnē opus bonum. Nota hoc capitulum sacerdotale est: agens de pacificis: que cedunt in usus sacerdotum. s. pectusculo elevationis et armo separationis: et alijs que cedunt in partem sacerdotum. Et nota qd vbi littera nostra haber pectusculū cle-

VIII

tur hęc vnciōis dignitas. Ostendit etiam moyses hic ad qđ inungantur sacerdotes. s. vt sacerdotio fungant̄ dñi: pro quo etiam pars sacrificiorum in partem eorum cederet iure sacerdotij. De vncione autem dictum est Exo. xxix. et vlt. Hic autem ad quid sit vncio dicitur: Hęc ē vncio. q. In ce-

rimonijs: id est i sa-

criticijs dñi: vt i eis. s.

administrēt. Uel sic:

Hęc ē vncio i cerimo-

nijis dñi. i. ad cerimō-

as. i. ad sacrificia dñi

saciēda. Ad h̄m iun-

guntur sacerdotes: vt

sacrificia dñi recte et

digne perficiant. In-

terlin. Esy exponit

sic: filioꝝ ei⁹ i cerimo-

nijis dñi / eoz. s. q p ea

que dicta sunt pfecti-

unt ad dignitatem sa-

cerdotij. r. Dñi:

suple vncio dico fa-

cta. s. In die quo

z. que pcepit: et ha-

buerunt suple iure sa-

cerdotij. t. Et que

pcepit z. Et no-

ta q d: Obrutit eos

moyses vt sacerdotio

fungerentur: quia nisi

moyses: id est lex offe-

rat aliquem: vt sacer-

dotio fungat dñi: re-

probari debet: Talis

enī debet habere scientiam legis: vt sola lex eum offerat: nō pecunia: non potentia: non voluptas. Hiere. ix. g. Non glo- rietur sapiens in sapientia sua: et non glorietur fortis in forti- tudine sua: nec diues in diuitijs. s. sed in hoc glorietur: q glo- riatur scire et nosse me. v. Religione perpetua: id ē in- concussa: dicit Interlin. r. Ita est lex hostie: que di- cta est: Et est brevis epilogus vñq in fine capituli. y. Pro conse- cratione: id est de consecratione: id est ista est lex co- ueniens dignitati et consecrationi sacerdotum: qui ad hoc in- uncti sunt: vt p̄dicta faciant: et partitionem sacrificiorum iu- re sacerdotij recipiat: Uel simpliciter pro consecratio: quia sacerdos p̄sacratiōe sua offerebat arietē. Exo. La. VIII

3. **D**icitusqz est dominus z. Continuatio talis est fm Raba. qui dicit: In Exo. xix. legimus moy- sen ascendisse in montem: vbi collocutione diuina/ de his que geri oportebat edocuit est. Precepit enim dñs: vt faceret arcam/mensam/candelabrum/tabernaculum quoꝝ in quo hęc omnia suis in locis reponerentur: Mouissunt de ve- stibus aaron / filiorumqz illius componentis mandatum illi dedit. Post que omnia/quo ritu ipsi pontifices consecrarent/ instituit. Postqz vero moyses descendit de monte: replicatur quo ordine hęc omnia completa sunt que p̄cepit dñs: donec ad consecrationem pontificis veniatur. Erecto itaqz taberna- culo: et quęcūqz pertinebant intra et citra dispositis vestibus quoꝝ pontificis/filioꝝ illius p̄paratis. Exodus cōcludi- tur: et sola sacerdotum consecratio in istud volumen differt. Cum igitur statim in initio huius voluminis putaretur hoc quod narrationi eius deerat: moyses additur quędam alia interpositi/locutum. s. si b̄ domini/ non tam de monte vt p̄- us: sed de tabernaculo quod erexerat: et ceremonias has vñ- ctimarum et sacrificiorum: in quibus nunc vñq fudauimus/ instituisse: Quibus completis/ tādem qđ in p̄dicta narratio- ne minus fuerat. s. quo ordine ad dñi imperium aaron et filii eius sint consecrati/subiugit. Qđ si requirit aliquis que cau- sa fuerit vt ante ordinatio sacerdotum isti ceremoniarū ritus interpositi sunt: existimo hoc narrationis fuisse / qđ conse-

A.

uationis. Origen. allam litterā ponit: que est: Pectusculū ap- positionis et brachii demptionis. Et nota Glo. sup locū istū/ ad p̄bādū q̄ p̄oz ē remissio p̄ctū/ q̄ ifusio gr̄e. Dicit em Glo. sic: Cum mundatum fuerit cor ab omni inquinamento/ et cras studine/ que igni est tradenda: restat ut apponatur ei gratia spiritus ac̄ti. Unde se- quitur immediate / q̄ prius est cor munda- ri a peccato/ q̄ gratia infundi: et ita remissio peccati prior est q̄ i- fusio gratiae: quod cō- cedit magister Gerar- dus. a. Victimaz pacificorū. i. virulū vñ agnum b. Offe- rat simul et sacri- cum. Interlin. id ē charitatem. q. d. nec b̄ nec aliud sacrificium offerat sine libamēta suis: que erant in ari- da materia: et in liqui- da: et iuxta certā quā- titatem determinata: que prius gustabant ab offerente ad p̄ban- dum si esset idonea ad offerendum dñi. De- inde etiam a sacerdo- te gustabant ante q̄ dñi offerent. Rad. aut libamenta hostie pacificorū vocat ad- lipes hostiar q̄ dñi offerebāt: et de hostia p̄gustabāt: q̄ do- mino cremabāt. c. Tenebit. Determina hic moyses modum oblationis: quia ille qui offerebat hostiam / eleuatis manib⁹ ante altare tenebat adipem/ qui debebat offerri do- mino: et partem sacerdotis: Et vtrunque ponebat in manib⁹ sacerdotis: Postea sacerdos sibi partem suam reservabat: et partem dñi ponebat super altare holocausti. d. Con- se- crauerit: id est offerre et p̄secreare dñi. p̄posuerit. e. Tra- der sacerdoti. Hinc inolevit apud quosdā q̄ oblatio- nes tradūt in manus sacerdotis: et ip̄e ponet eas super altare. f. Armis quoqz. Septuaginta habet brachium: quod idem est. Armis dexter dicebatur armis separationis: quia in demembrazione animalis primo tollebatur. Pectus autem dicebatur pectusculum eleuationis: quia manibus offerentis elevabatur coram dñi de necessitate: non de religione: vt di- cit Hiero. Hā armis dexter cuiuslibet animalis: siue in do- mo occideretur et comedetur: siue in macello venderetur: sa- cerdos erat: licet dñi non offerretur. g. In primis: id est in p̄cipia dona. h. Qui obtulerit sanguinem et adipem filiorū aaron. Sic construe: Qui filiorum aarō: id est qui existens de numero filiorū aaron: id est hebdoma- darius/ obtulerit sanguinem. i. Armum dexterū. Glo. Hęc est fides recta: vel cognitio sancta / que nos de terrenis ad celestia subleuat. k. Pectusculum enim eleuati- glo. quia scientiam aliorum pcedere debet sciētia sacerdoti. l. Armū separationis: hec est opatio bona/ que iustos a reprobis separat: vt dī Glo. m. Tuli. Exo. xxix. n. A fi- liis israel. quia opus sacerdotis/ debet esse sepatum et vni- cum: vt dī Glo. o. Legē perpetua: quia eius signi- ficatio in perpetuum durat: Ita dicit Glo. ibi. p. Hęc est vncio aaron. Interlin. vncio. s. supra dicta. Sic dī. Esy- tius nō agitur hic de vnciōe sacerdotū/ sed eorum dignitate. Et quē profectum p̄dicta sacrificia p̄ficit sacerdotib⁹: ostē- dere voluit hic moyses: quia si quis eam bene custodierit / ad dignitatem sacerdotis peruenire poterit: et non aliter: Unde dicit: Hęc est vncio z. quasi ex p̄dictis sacrificijs acquir-

Libri

erandi sacerdotes prius in his que ad officium tabernaculi pertinebant imbuendi quod in ipso officio fuerant constituendi. Nam et nunc in ecclesia dei nullus ad pontificatum dignus est; nisi prius nouerit qualiter perfectus vitam informare; et secularem adhuc agentibus vitam qualiter religionis rigorem debeat temperare: Instru eum oportet primum quod conuersis peccatoribus penitentia adhibeat medicamentum: et singulis qui busque sibi commisissim: qui nunc corrigendi sunt: nunc informandi: nunc increpandi: quomodo seipsum debeat conformare. Prius ergo quae necessaria iudicavit legislator expletis: tandem ad id quod pretermiserat pridem accedit dicens: Locutus est dominus. Ordo et series consecrationis talis est: Tulerit moyses iuxta preceptum domini aaron et filios eius et vestes sanctas et oleumunctionis vitulum et arietes duos: canistrum cum tribus generibus panum acymorum torta s. panis quae collyrida dicitur: lagano et crustulo. Et congregauit omnem multititudinem ad ostium tabernaculi: cuius animos sic inclinavit ad consentendum in sacerdotium aaron: ut dicit iosephus. Moyses vero seipsum sacerdotio dignum iudicauit: Tum propter familiaritatem quam habebat cum domino: tum quod plurimum per populo laboreauerat: tunc quia quisque naturaliter sui amicus est: Sed dominus dignorem iudicauit aaron. Unde cum populo placuisse: obtulit moyses domino aaron et filios eius. Tunc lauisset eos aqua fontium: aaron induit seminalia: et moyses vestiuit eum alijs septem vestibus: de quibus satis dicti est supra Exo. xxix. et vlt. Fundensque moyses oleum unctionis super caput eius et manus ita quod stillauit oleum per barbam eius usque in oram vestimenti eius. Filios autem aaron vestiuit moyses lineis: et cinxit baltheo: et imposuit mitras simplices eis: et vnxit manus eorum oleo. Linuit quoque tabernaculum cum suppellectili sua. Cunus aspersisset septies aquas virgines altare: vnxit ea et omnia vasorum labiumque et basim oleo. Obtulerunt autem aaron et filii eius vitulum pro peccato suo: super caput eius imponentes manus: quem immolauit moyses: et tunc digitum in sanguine: et tetigit ex eo cornua altaris per gyrum. Et fecit de illo vitulo sicut sit de vitulo pro peccato sacerdotis: supra. iiiij. Obtulerunt etiam aaron et filii eius arietem in holocaustum salutare: et fecit moyses de eo sicut de holocaustis salutaribus fieri iussit dominus: supra. iiiij. Itē obtulerunt aaron eiusque filii alium arietem per manus impositionem hostiam s. pro consecratione sua. Quem cum immolasset moyses: sumpsit de sanguine et tenet extrellum auricule dexterem eorum: et pollicem manus dexterem: et dexterem pedis: et reliquum fudit super altare per circuitum. Omnem vero adipem et caudam: renes et renunculos: et armum dexterum separauit: tulitque de canistro collyridam vnam: et laganum vnum: et crustulum vnum: et omnia simili tradidit aaron et filios eius: q. d. Accipite potestatem sumendi haec a populo: quedam ad offerendum domino: quedam ad vsum vestrum. Qui eus teneret ea in manib: / sumpsit moyses pectusculum: unde et pectusculum elevationis dictum est. Lenentes ergo filii aaron haec omnia in manibus eleuauerunt coram domino: et postea tradiderunt ea moysi: qui omnia adolevit domino super altare: assumensque vnguentum: et de sanguine qui erat super altare: admisces aquas fontium: aspersit eos et super vestimenta eorum. Cunus sanctificati essent in hunc modum: reliquias carnes arietis coxerunt ante fores tabernaculi: et ibi comedenter eas cum panib: quod residui fuerat in canistro: et quod superfuit ex eis: ignis absupsit. In eundem modum iterauit moyses singula que diximus. Sex diebus tamen non vestiuit eos: quia semel induit septem diebus non deposuerunt vestes suas sanctas: nec de atrio tabernaculi exierunt. Quidam dicunt prima die omnia que diximus fuisse prosecuta: Sex diebus consecrationis sequentibus oblationes quotidie iteratas: sed non unctiones. Josephus vero omnia sicut prima die: ita in sex diebus sequentibus fuisse prosecuta dicit. Et nota quod in hac prima consecratione: omnes filii aaron consecrati sunt: sed non postea omnes de genere eius. Lecus enim et claudus: aut gradi vel paruo: aut tortuoso: aut gibbosus vel herniosus: scabiosus: impetiginem habens de semine aaron: non poterat ministrare: nec intrare

Lenitici

sancuarij: vescebatur tunc panibus qui offerebantur in sanctuario. Item aliter potest continuatio fieri: Sicut legis libet. viij. a. Omnis pontifex ad offerenda munera et hostias constituitur. Item Malach. iiij. b. Labia sacerdotis custodiunt scientiam: et legem dei ex ore eius requirunt: Ideo in libro isto ubi moyses de vocatione sacerdotum principaliter intendit recte premissis de oblationibus et sacrificiis hostiarum. Dividitur enim liber iste in tres partes. In prima agitur de holocaustis et sacrificiis usque ad octimum capitulum: Unde hic incipit secunda partitio: ubi de inunctione determinata usque ad undevicesimum capitulo. Tertia icipit ibi ubi de legibus agitur usque in finem. Dividitur autem in quatuor partes hec secunda partitio. Primo agitur de sacerdotum inunctione et eorum obligatione in die unctionis. Cidari quoque textit caput: et super eam contra frontem posuit laminam auream consecratam in sanctificatione sicut precepérat ei dominus. Tulerit et unctionis oleum: quo linuit tabernaculum cum omni suppellectili sua. Cunus sanctificatus aspersisset ad altare septem vicibus: vnxit illud et omnia vasorum eius: labrumque cum basi sua sanctificavit oleo: Quod fundens super caput aaron: vnxit eum et consecravit. Filios quoque eius oblatos consecravit: vestiuitque tunics lineis: et cinxit balthois: imposuitque mitras ut iussérat dominus. Obtulit et vitulum pro peccato. Cunus super caput eius posuisset aaron et filii eius manus suas: immolauit eum haniens sanguinem: et tincto digito: tetigit cornua altaris per gyrum. Quo expiato et sanctificato: fudit reliquum sanguinem ad fundamenta eius.

a peccato: duos arietes: canistrum cum acymis: et congregabis omne ceterum ad ostium tabernaculi. Fecit moyses ut dominus imperaverat: congregataque omni turba ante fores tabernaculi: ait: Iste est sermo que iussit dominus fieri: Statimque obtulit aaron et filios eius. Cunus lauisset eos: vestiuit pontificem subucula linea accinges eum baltheo: et induens eum tunica hyacinthina: et desuper humerale imposuit: quod astrangens cingulo aptauit rationali: in quo erat doctrina et veritas. Cidari quoque textit caput: et super eam contra frontem posuit laminam auream consecratam in sanctificatione sicut precepérat ei dominus. Tulerit et unctionis oleum: quo linuit tabernaculum cum omni suppellectili sua. Cunus sanctificatus aspersisset ad altare septem vicibus: vnxit illud et omnia vasorum eius: labrumque cum basi sua sanctificavit oleo: Quod fundens super caput aaron: vnxit eum et consecravit. Filios quoque eius oblatos consecravit: vestiuitque tunics lineis: et cinxit balthois: imposuitque mitras ut iussérat dominus. Obtulit et vitulum pro peccato. Cunus super caput eius posuisset aaron et filii eius manus suas: immolauit eum haniens sanguinem: et tincto digito: tetigit cornua altaris per gyrum. Quo expiato et sanctificato: fudit reliquum sanguinem ad fundamenta eius.

b Canistrum. Gloriam de perplexo vidente factum: et scripturam sacras significat: que multipliciter sentiarum confitetur tertia. b Ad ostium tabernaculi. Radul. Non enim in loco priuato praetulit vel clam deberet eligi. c Obtulit aaron. Josephus licet electus esset a deo in sacerdotem et ducem populi: non seipsum obtulit inungendum: sed aaron: ut consensum populi citius inclinaret: Non enim acquieuisset populus in eum: credens quod illis vellet dominari. d Contra frontem: in directo frons. e Immolauit eum: moyses. f Expiato: per inunctionem olei: et aqua fontium. g Ad fundamento eius. s. altaris holocaustorum.

a // Aruinulis. Aruinula dicitur hic pinguedo interior: id est adeps renum. b // Precepérat: supra. iiiij. quia pro peccato sacerdotū erat. c // Immolauit eum: moyses. d // Cōcidēs: moyses. e // Incēdit super altare: quia nō erat pro peccato: sed erat holocaustū salutare. f // Ariv etem scđm. Sed ad quid: cum p̄toris oblatio sacrificaret offertentes: Qui enim vita et doctrina pollet: dicendus est sanctus.

B Verum hoc ideo sit: ut quicq; in populo dei duces constituantur ne errant: quia homines sunt: et post se alios in perditis forueam trahant: necesse est ut cum qui errare non potest: id est christum sibi ducem propellant. Unde ei Ap̄ls dixisset: Imitatores mei estote: subiunxit: sicut et ego christi. i. Cor. xi. a. g // In consecratione: id est pro consecratione.

b // Super caput. Aaron et filii eius sup caput manus impununt: cū iuxta monita legis eius regulam se obsernare promittunt.

i // Et pollicem. Ecclesia alias partes inungit in chrismate: alias in confirmatione: alias in extrema uincō. Itē alias ī minorum sacerdotū consecratione: alias ī maiorum sacerdotū consecratione: quere rationem. k // Laganū. vñ. l. laganū.

l // Adoleuit super altare holomyslef. s. Hic dicit q̄ armus dexter immolatus est dñs. Cōtra riu dicit. s. vii. ca. d. vbi dicitū est q̄ armus dexter et pectusculum cedebant in parte sacerdotis. Sol. Reuerata cedebant in parte sacerdotis consecrati: sed aaron et filii eius nō dū erāt consecrati: vnde bñ poterāt dñs tremari. Sed querit cum moyses non fuerat sacerdos: neq; pontifex. (Nō enī legit eius consecratio) quo consecrauit aaron et filios eius: Ad hoc dicendum est: q̄ sicut cardinalis diaconus qui missus est a dñs papa: etiā p̄sente episcopo dat bñdictio nem infra legationem sua: quia illa benedictio nō est sua: sed

Adipem autē qui erat sup vitalia et reticulum iecoris: a duos renunculos cum aruinulis suis adoleuit super altare: vitulum cum pelle carnibus et fimo: cremans extra castra: sicut p̄cepérat dominus. Obtulit et arietem in holocaustum. Super cuius caput cum impossissent aaron et filii ei⁹ manus suas immolauit eum: et fudit sanguinem eius sup altare per circuitū: Iplumq; arietem in frusta cōcidēs: caput eius et artus et adipē adoleuit igni: lotis prius intestinis et pedibus: Totūq; simul arietem incēdit super altare: eo q̄ esset holocaustū suauissimi odoris domino: sicut p̄cepérat ei. Obtulit et arietē secundū ī cōsecreatione sacerdotum: posuerūtq; super caput eius aaron et filii eius manus suas. Quem cum immolasset moyses sumens de sanguine eius: tetigit extremum auriculę dexter aaron: et p̄ollīcē manū eius dextere: similiter et pedis. Obtulit et filios aaron. Cungs de sanguine arietis immolati tetigisset extremū auriculę singulorum dexter: et pollices manū ac pedis dexter: reliquum fudit super altare per circuitū. Adipem vero et caudā: orinēq; pinguedinem que operit intestina: reticulumq; iecoris: et duos renes cum adipibus suis et armō dextero separauit. Tollens autem de canistro aq̄ymorū quod erat coram domino panem absq; fermento: et collyrīdā cōspersam oleo: laganūq; posuit

vñ pape: cuius auctoritate facit eam: Ita moyses vice domini consecrauit aaron: et ita usus est officio sacerdotis: non tam fuit sacerdos: sicut samuel fecit. Unde dicit ī Ps. Moyses et aaron in sacerdotibus eius zc. Hanc questionem facit Aug⁹. sed nō soluit: dices: Si moyses sacerdos non fuit: quō ista fecit: Si autem sacerdos fuit: quomodo ab aaron sacerdotium incepit: et cur vestes non habuit: Itē querit: quis vngebat sūmum pontificem post mortem moysi et aaron: cum non esset alius summus sacerdos: Ad h̄ dicit Aug⁹ q̄ mortuis moysi et aaron nihil restabat eligendo pontifici: nisi q̄ indueret se vestē pontificalē: quia omnes consecrati et inuncti erāt. m // Eo q̄ consecrationis est: id est pro cōsecratione. n // Eleuās illud: quia eleuātio nis erat: vt dicit In terlin. o // De grīete consecratiois: id est oblato post consecrationem sacerdotum. p // Precepērat: Exo. xxv. e. q // Non exhibitis. Contra. s. eodem capitulo p̄ceptum est eis vt carnes arietis coquant ante fores tabernaculi: et ibi eas comedent: ergo tunc erant extra osium tabernaculi. Sol. Ostium tabernaculi intel ligitur hic introitus atrij exterioris: quod circa tabernaculum centum cubitos in longū: et quinquaginta in latū habebat: Etā circa altare holocaustorum erant spacia ubi hostię cedebant. Sed iterū queritur: Quo ibant ad requisitā atrium: Et q̄ extra atrium patet. Et qđ dicit q̄ non exhibant: verū est non moraturi: aut ad negocia sua peragenda: Aut solutionez inuit qđa glo. Aug. vel forte ita atrium bebant loca priuata ad hoc: sicut modo sacerdotes in domib⁹

Ps. 89.

f

Exo. 29. f.

F suis iuxta ecclesias. IX. Expositio La. Acta autem octaua die. Finis septem dieb⁹ consecrationis sacerdotum: ritusq; celebratis omnib⁹

r 5

B

Libri

que ad consecrationem pertinent: fin quod dominus mandauerat moysi octauo die denunciauit moyses populo solennitatem in qua noui sacerdotes consecrati offerre inciperent pro se et pro populo. In precedentibz enim septem diebus vii cem sacerdotis habuerat moyses: et accepserat ab aaron et filiis eius ea que postea a populo erant ipsi accepturi: et ministrarunt altari. In die octauo aggressi sunt aaron et filii eius ministerium ad quod fuerant ordinati: et moyses cessavit. Precepit autem moyses igne terrenu[m] remoueri ab altari: quod si ipse fuerat usus his diebus vicens et eis ea die appareret dominus. Congregatis igitur filiis israel primo obtulit aaron pro peccato suo vitulum: cuius adipes et renunculos imposuit altari: igne non supposito: reliquias torum de vitulo combussit ex castra. Immolauit etiam pro se hostiam salutare: aritem in holocaustum: et imposuit altari sine igne. Postea oblaturus pro populo sumpsit ab eis quinque hostias: vitulum pro peccato populi: hircum per principis: agnum pro peccato animae: bouem in holocaustu[m] salutare: arietem per pacifici: et in immolatione non dicitur nisi tres immolasse. s. aritem pro peccato populi: bouem et arietem per pacifici: fore alia tacuit pro breuitate: quod ea primum non auerterat. Aug. tñ iprobat littera: quod dicit tamquam dñe sumpta a populo: Et dicit cum illis quinque sumptum agnum anniculum in holocarposim: quod sonat holocaustu[m] fructuosu[m]: sic dictum: quia deus aliquo signo visibili ostendebat sibi illud esse gratum. Cum autem ex his omnibus separasset aaron ea que erant domino adulenda: et imposuisset super altare: separavit et partem suam de pacificis: armos dexteris et pectora. Postea extendens manu benedixit populo: Et ingressi sunt moyses et aaron in tabernaculum: et egressi iterum benedixerunt populo: Et egressus ignis a domino: que erat super altare deuorauit. Et seruatus est ille ignis perpetuus usque ad transmigrationem babylonis: Nec erat licitum aliud apponere super altare. Quod quod non seruauerunt nadab et abiu filii aaron perierunt: ut dicitur in capitulo sequenti. Est autem hec secunda pars secundae partitionis huius libri: in qua agitur de prima oblatione aaron post inunctionem suam: in quo ostenditur qualitas sue personae. Licer enim pontifex sit in eis que de sunt populo: tñ homo est: et ideo immolans dominum holocaustu[m] pro peccato proprio offert: deinde pro peccato populi. a. Toll de arimento. q.d. Ex quo consecratus es: offer sacrificium

Exo. 29:28.

31.q.1.9.53 obij.

B

aaron et filios eius: ac maiores natu israel: dixitq[ue] ad aaron: Toll de arimento vitulum pro peccato: et arietem in holocaustum: ut respondeas immiculatos: et offer illos coram domino: et ad filios israel loqueris: Tollite hircum pro peccato: et vitulum atque agnum: et anniculum et sine macula in holocaustum: bouem et arietem pro pacificis: et immolate eos coram domino: in sacrificio singulorum simulam oleo conspersam offerentes: Hodie enim dominus apparebit vobis. Tulerunt ergo cuncta quae iuaserat moyses ad ostium tabernaculi: ubi cum oīs staret multitudo: ait moyses: Hic est sermo quem precepit dominus: facite et apparerebit vobis gloria eius. Dixitq[ue] ad aaron: Accede ad altare et immola pro peccato tuo: Offer holocaustum: et deprecare pro te et pro populo. Cunq[ue] mactaueris hostiam populi: ora pro eo sicut precepit dominus. Statimq[ue] aaron accedens ad altare immolauit vitulum pro peccato suo: cuius sanguinem obtulerunt ei filii sui: In quo tangens digitum: tetigit cor-

Leuitici

ex officio. b. Pro peccato tuo scz. c. Et arietem in holocaustu[m] salutare scz. d. Hircum pro peccato principis scilicet. e. Et vitulum: pro peccato populi. f. Atque agnum: pro peccato anime. Nota hircus est penitentia: vitulus bona opera: agnus innocentia: anniculus militias: que recte innocentie iungitur.

g. Sine macula: cogitationis vel affectus. Bos exhortatio fortis. Aries regem prelationis. Simila puritas conscientie. Oves suauitas misericordie. Nec oīa offers ecclesia sponsa deo in diversis filiis suis. h. Pro pacifici. Sub pacifico copribenditur salutare hic. i. Simulam oleo conspersam. q.d. singula offerre cuspidem suis. k. Ap parebit: in nube vel in igne. l. Quem precepit. i. cur ram: in. Facite et apparebit. Facite que precepisti vobis: non dicte et apparebis vobis. n. Pro peccato tuo: propriez: et postea pro peccato populi. Non enim conuenienter mundare potest qui mundatus non est: Nec alicui bonus qui sibi nequa est: Eccl. xiiij.b. o. Deprecare pro te. Sile. i. Tunc ob. iiij.d. Attende tibi et doctrine. p. Contra altaris: holocausti. q. Adoleuit super altare: id est adolenda super altare posuit: Non enim erat ignis in altari: sed potius de sublimi ve-

nit: et que in altari repperit deuorauit. r. Et holocausti: salutaris: arietem scz. s. Cremauit: id est cremanda impoosit. t. Lotig: ut supra fieri dictum est. v. Dicatauit hircum. Duo taceat pro breuitate: vitulum scz pro peccato populi: et agnum pro peccato anime. Dicitur autem hircus offerri pro peccato populi synecdochice: quia oblatus est pro principe: qui est de numero et dux populi. x. Expedito: id est igne terreno amoto: vel effusione sanguinis ad basim eius: et inunctio cornuum fecit. y. Holocaustum: i. carnes holocausti super altare cremandas apravit. z. Addens in sacrifici. liba. s. sumula: oleuz et que in sacrificio hostie adduntur. a. Et adolevit: id est adolenda disponens. b. Absq[ue] celi. agno scz: qui quotidie mane et vespere offerebat. c. Super pecto. Querit Cantor parisiensis rationem: quare adipes cremandi: pectoribus non cremandis superponi subvenit: Et dicit nullam subesse rationem ad litteram: omnia contingebant illis in figura: ut dicit Aplus. j. Cor. x. b. Posset tñ dici quod adipes erant pro pectora pro sacerdoti: et iō quod dominus quis dignior: iure superponi iubet. d. Cremati: an-

B

L.

ticipatio est. Tel sic expone! Cremati: id est ad cremandum super altare dispositi. a Separauit aaron: in partem suam. b Et extendens. Interlin. orans. c Completis. Interlin. expositis. d Descendit. Interlin. de loco ubi stabat seruens altari. Rab. Notat beatus Aug^s

sciamnum ligner^s vel

alioq^s simile altari ap-

positum propter eius

altitudinem: quia cu^s

trium cubitorum e^re^t

non facile quemq^s sa-

cerdotum ad ministe-

rium admittiebat sine

alioq^s adiumento. Gra-

dus enim fieri non li-

cebat prohibente do-

mino: Non ascendas

per gradus ad altare

meum. Ex illo itaq^s

scano nō adh^rete al-

tari: ne grad^s eset: s^r

ad horā ministerij ap-

posito: vi ministris al-

taris adiutoriū fieret:

inde descendisse videf

aaron completo mini-

sterio suo. Leg^s Glo.

Augl. ibi et inies idē.

e Apparuit: in

specie ignis. Glo. est.

Unde sequit. f Et

ecce egressus ig-

j. 16. a. r. tabernaculo v^r

ab altari holocausti

ab initio erupit.

Expositio Ca. X.

g Reptisq^s

nadab r. t.

Legimus. s.

v. b. dñm p̄cepis-

se vt ignis perpetuus

seruaretur i altari: vñ

sumebatur ignis quo-

tiens pontifex super altare incensi thus vel thymiana vole-

bet adolere: Aut etiā si aliquando thuribulorū vsum per ma-

nus sacerdotum cultus diuinus exposcebat. Nam i Numen-

ri. xvi. 5. legi^s moysen p̄cepisse aaron: Colle thuribulum: et

bausti igne de altari mitte thus desuper: et pergens cito ad

populum vt roges pro eis. In Apocal. etiam legitur: Ange-

los fecit iuxta altare habens thuribulum aureum in manu: et

implevit illud de igne altaris: qui sacer erat. Ignis vero qui

aliunde sumebatur reputabatur alienus: et ministeriū diui-

nis indignus. Unde credendum est forte filios aaron: cum vi-

subiti ignis sacrificia deuorata consiperent: nouitate miracu-

li turbatos: nec ausos fuisse accedere ad altare: sed aliunde se-

stinanter rapto igne et thuribulis imposito: pro gratiarum,

actione incensum: dñm voluisse offerre. Sed quia ignem alie-

num apposuerunt contra p̄ceptum domini: ideo perierunt.

Arripit eodem die octauo scilicet die consecrationis aaron.

b Alienum. Glo. qui non est egressus a dño. i P̄cep-

ture non erat: immo prohibituz. k Egressuq^s:

vel ille qui iam erat in altari: vel alter iterum veniens de sub-

limi. l Deuorauit. i. extinxit suis suffocauit. m Co-

ram domino: id est omnibus videntibus: vt omnibus es-

ser in exemplum: vel in loco ubi erant coram dño. n Qd

locutus est dominus: Exo. xix. quo ad sensum: et si non

quo ad verborum superficiem. Tamen dicit Aug. b i Exo.

nō inueniri: sed dominū moysi multa fuisse locutum que no-

bis scriptura subtilitudo de quibus fuit hoc. o Sacerdicia-

bor in his. Dominus primo vindicat in ministris suis: vt

X

nō sint alijs norma male vluendi: s^r timēdi. Un^s Eccl. ix. c.

A sanctuario meo incipite: vt sciatur ab omnibus q̄ minus

alijs parcat: si suis ministris non parcit. Sanctificabor: id est

laudabor: et vindicando magnificabor. p Qui appro-

piquant mihi. Interlin. multitudine scientie: vel aliquo

ministerio. q Lq/

cuit. Contristat em

fuerat pater super re-

pentina morte filiorū:

et graui dolore percus-

sum est cor eius: Nec

tamen contra voluntate-

z domini murmu-

rauit. Sic antiqui san-

cti cum dominū per-

cuteret suos/ cōtrista-

ti tacebāt. Unde iob

percussus in se et in fi-

lijs non peccauit: nec

quicq^s stultum labijs

suis locutus est. Ps.

Turbatus sum et non

sum locutus. r Fra-

tres: id est cognatos.

s Vestitos: pa-

ratos. s. ad sacrifican-

dum. t Eiccerūt

foras: et vestitos se-

pelerunt: sicut nostri

sacerdotes modo in-

duti sepiuntur inye-

stibus ministerij sui.

v Capita. Glosa.

Caput enī christi de-

us est: Christus autē

ex deitate constat et

humanitate. Sed hec

Glo. videtur falsa: q̄a

ex hoc sequit q̄ deis-

tas sit pars alieuius:

et ita nō: alioq^s. Sol.

Hec p̄positio ex te-

netur ibi exiguitu /

non naturaliter / neq^s partitue. Et est sensus: Christus cō-

stat ex deitate et id est hec duo exiguntur ad esse christi.

x Molite nudare. Glo. quasi mortuos nolite lugere. s

contrariū legitur Eccl. xxvii. b. In mortuū produc lachry-

mas: et quasi dira passus icipere plorare. Sol. Sicut. i. xx. a.

dicitur: summo sacerdoti prohibitum est omnino intrare ad

mortuum: minoribus vero quibusdam mortuis licuit interes-

se: quibusdam non: sicut ibidem dicitur: Nunc autem prop̄

nouitatem consecrationis prohibitur lugere. Unde Glo.

idem vult. y Scindere: quod est proprium iudeorum.

Un^s Job. i. d. legitur: q̄ audita morte filiorum suorum: scidit

vestimenta sua et tonso capite corrut in terrā. z Los

autem non egredimini. q. d. Sinite vt fratres vestri

plangant: vos autem non imitemini eos. Sed quare non

sumunt flere sacerdotes mortuos suos: cum hoc sit opus pi-

eratis: Nam et abraam mortua sara: fleuit: Et iacob existi-

mās ioseph mortuū fleuit. Et duodeci patriarchē mortuo ia-

cob: fleuerunt septem diebus. Et Iudeiemias: mortuo iofisia:

Un^s et composuit Threnos: Et dñs fleuit super hierusalem:

et super lacarum. Sol. Sacerdotibus prohibetur flere super

mortuos suos: quia debent voluntatem suam voluntati diui-

ne maxime conformare. Aliquando tamen flere conceditur;

vt compassionis affectum se habere demonstrent. i. Thessal.

iiij. d. Molite contristari sicut et ceteri qui spem non habent.

Non egredimini. Quid est hoc q̄ sacerdotes prohibentur

egredi tabernaculum: cum septem dies consecratiois sue iam

finiti sint: in quibus p̄ceptum erat eis manere intra atrium:

Sol. Supplendum est hic: Non egredi emini. s. ad lugendum fratres vestros. Quæ suppletio ex sequentibus colligitur: vbi dicitur q̄ summus sacerdos non contaminabatur super patrem et matrē: et non egrediebatur a sanctis: Ibi Slo. ad lugendū mortuū. s. ita et h̄ est supplendū. a **Oleum quippe sancte vncionis.**

Interlin. Quasi sacerdotes dñi estis; et ideo magis debet vos conformare diuinis iudicij: t̄ ea q̄nī mis̄ portare: t̄ alios consolari. b **AVnum et omne T̄C.**

55. dis. 5. 1. c. vi. Ad litteram prohibetur sacerdos bibere vinum et omne quod iebriat in die ministri sui: vt semper sobri us sit; et possit docere se et alios. Sed obijcit Aug. Vide eī q̄ nunq̄ debeant sacerdotes bibere vinū aut siceram: quia singulis diebus intrabāt tabernaculum ad pondendas lucernas cancellabāt; et offerendū holocaustū matutinū et vespertinū; et cremandū incensū: quod non tantū aaron sed et minores sacerdotes faciebant: Quod pater: qz quādo pōtīfex accedebat ad uxorem: non poterat intrare tabernaculum: sed minores pro

De pe. dis. 5. c. 2. illo seruiebant. Si ergo quotidie intrabāt tabernaculum: nunq̄ bibebāt vinum. Sol. fīm Augl. qui dicit q̄ sumus sacerdos quotidie intrabat sancta / sanctorum cum incen-

so: semel autem in anno cum sanguine. Difficile est videre q̄n summo pontifici licebat bibere vinum: dum fuit vnicus summus sacerdos: quia quando fuerunt vigintiquattuor: tūc plenum est videre: quia quilibet vice sua poterat abstinerre a vino: sicut ab uxore. Mos vo Hieronymo ad h̄erētes: dicim⁹ q̄ sum⁹ pōtīfex nō quotidie intrabat tabernaculū: sed cū multi essent sacerdotes: seruiebant successiue per vices suas: et quilibet tempore vicis sic abstinebat a vino: quo finito poterat bibere. Si autem vis Augl. sustinere: concedēs q̄ quotidie summus pontifex intrabat in sancta sanctorū: dices q̄ hoc p̄ceptum respicit futurum tempus: scilicet quando dauid ampliavit cultum dei: instituens vigintiquattuor summos sacerdotes qui suis vicib⁹ ministrabāt: vt legitur Luc. j. a. de cacha-ria qui fuit device abia: octauam habens hebdomadā. Nota de ebrietate habes Prover. xxiij. c. Lui v̄c cuius patri v̄c. Item codem: Ne intuearis vinum cum flavescit: et cum splenderit color eius in vitro: Ingreditur blande: sed in nō uissimo mordebit vt coluber: et sicut regulus venena diffundet: Et eris sicut dormiens in medio mari: et quasi sopor⁹ gubernator amiso clavo. Item Prover. xxxi. a. Noli regibus o lamuel noli regibus dare vinum: quia nullum secretum est vbi regnat ebrietas. Eccj. xix. a. Operari⁹ ebriosus non locu-

pletabitur. Ezech. xlviij. f. Omnis qui ingreditur tabernaculum nō bibet vinū. Ebrietas aufert cor: Osee. viij. c. Et Esa. xvij. b. Sacerdos propheta nesciens p̄ ebrietate: absorti sunt a vino. i. Timoth. lij. a. Oportet episcopum irreprehensibilem esse. Et infra: Non vinolentum. Hiere. xii. a. legi

tur q̄ godolias inter epulas occidit. Matth. xiiij. a. Jo- bannes ab herode in convivio decollari p̄cipitur. c. Et filij tui: sacerdotes succidentes. d. Per manūz moyli: De se tanq̄z de alio loquitur: in hoc vitans iactantiam: et vitare do cens. e. De oblatione: id est de simila.

f. **Sanctum sanctorum:** id est cibus

B

sanc̄tus a sanctis: et in loco sancto ē comedendus. g. In

loci hec hircum qui oblatus fuerat pro peccato cū que reret moyses exūstum repedit: iratusq̄ contra eleazar et iahamar filios aaron qui remanserant: ait: Cur non comedistis hostiam pro peccato in loco sancto que sancta sanctorum est: et data vobis vt pōrtetis iniquitatem multitudinis: et rogetis pro ea ī cōspectū domini: p̄sētū cum de sanguine illius non sit illatum intra sancta: et comedere debueratis eam in sanctuario sicut p̄ceptum est mihi: Respondit aaron: Oblata est hodie victima p̄ peccato et holocaustū corā domino: mihi autem accidit

tos errores: humeris p̄q pastoris reportata est ad osile. Hec est drachma perdita sed inuenta. Hic est filius prodigus. Hic est laçarus viceribus plenus. Hic est laçarus quadridamus. Hic est socrus petri febricitans: sed curata. Hic est mulier peccatrix. Hic sanguinaria. Hic est seruus centurionis. Hic est publicanus. Hic est pullus asin⁹: et huiusmodi. Inter hec hircum T̄C. Esytius: Quia si non comederunt filii israel t̄ aaron quod pro peccato erat in loco sancto. i. penitentiam peccati commissi in ecclesia peragi fecerunt: Quibus hoc p̄ceptum est quos christus in ecclesia vicarios suos constituit. Ipse enim oblationis sue sanguinē / que pro nostro sanguine oblata est in sanctum: id est in celum in cōspectu patris obtulit. Debet autem comedи hoc sacrificium in loco sancto. i. in ecclesia in p̄pitiationem peccatorum. Unde addit: Quemadmodum p̄ceptum est mihi. i. sicut p̄cepī. Moyses enim gerit personam christi. n. **Exūstum repedit:** quia in spiritum sanctum peccauerat: ab intelligibili igne spiritus sancti oblatio pro penitentia ablata est. Voluntarie enim peccantibus non relinquitur hostia pro peccato. Nam sicut vera penitentia veniam promeretur: ita simulata deum irritat: quia spiritus sanctus disciplina effugiet factū: Sap. i. b. Hoc autem sancti patres irremissibile peccatum et blasphemia

in spiritu dicerunt: sceleris vobis ad finem vitę pseuerare: de salute sua desperare: de potestate et misericordia redemptoris diffidere.

m **Euerat pro peccato: principis.** o **At portae**

tis: ideo scilicet ut portis orationibus / et lunijs / elemosynis /

vigilis. Tel ut portar: id est asportatis doctrinis et exemplis.

p **Multitudinis.**

Non dicit viuis / sed

totius populi.

q **In conspectu**

domini. Sed quo-

modo accedit ad do-

mīnū qui eū non co-

gnoscit: immo qui ei

displacet: Greg.

Lū

is qui displacet ad in-

tercedēnum mīritur:

irati iudicis animus ad

deteriora prouocat.

r **Die lētūm tē.**

Vere arguendi estis:

quia non comedistis ī

loco sancto arietem /

qui erat pro peccato:

Prefertum cum san-

guis eius et cetera.

s **Accidit: scilicet**

q mortui s̄e filii mei.

t **Recepit satis /**

factionem: id est acceptauit excusationem aaron tanj̄ ra-

tionabilem.

quod vides. Quomodo po-

tui comedere eam: aut place-

re domino ī ceremonijs men-

te lugubri? Quod cum au-

disset moyses / rēcepit satis-

factionem.

Ca. XI

T **Ocūtus est dominus**

ad moysen et aaron

dicens: Dicite filiis

israēl: Custodite omnia que

scripsi vobis ut sim deus ve-

ster. Hec sunt animalia que

comedere debetis de cun-

cis animalib⁹ terre. Om-

ne quod habet diuisam un-

gulam et ruminat in pecori-

hoc tm̄ in genere dicit: Volatile qđ gradis quattuor pedib⁹ /

immundum est: nisi crura retro haberit longiora super q̄ sa-

lat: sicut locust⁹: quibus iohānes in deserto vescebat. Est au-

tem hec tertia ps libri / que diuidit in quinq⁹. Primo agit de

lege mundoꝝ et immundoꝝ: et hoc p septem capla sequentia.

Secundo agit de legi /

timitate personarū a /

decimū octauo caplo

vſoꝝ ad vicesimūter-

tiū. Tertio d festuitta

tib⁹ vſoꝝ ad vicesimū

sextū. Quarto de pē-

na transgredientiū / et

premio seruatiū p̄ce-

pta dñi ī vicesimosex-

to ca. Quinto de voti

et eoz commutatione

vſoꝝ in fine. Hec autē

ps de q̄ agit hic sic di-

uidit sic dīc Origen.

S. vii. Immundorum

quoddā est habēs im-

mundiciā in se: quod/

dā nō. Itē quoddā ē

imundū q̄ ad unolan-

dū tm̄: vt ceru⁹: qđā

ad esū et etiā ad unolā

dū: vt porc⁹: et hmōi.

Qddā etiā q̄ ad tactū / vt morticina horꝝ. De oib⁹ agit ī hac

pte. Primo de immundicia ciborꝝ. Secundo de immundicia pu-

erperꝝ. Tertio d̄ immundicia leprosi.

b **Hec sūt aialia. tē.**

Esytius in Blo. Quicqd a deo factū est: ipa institutiois au-

ctoritate mundū est. In aialib⁹ igit pungunt mores hominū

et acr⁹ et volūtates ex quib⁹ fūt mūdi vel immūdi. Sed v̄

def fallsum dicere in principio auctoritatis: qz serpens creat⁹

est venenosus / vt dicit Greg⁹ et Damascen⁹: ḡ immūd⁹ crea-

tus est. Sol. Naturę hūanḡ istitute nihil immūdi est. Un̄ nec

venenū serpentis ei noceret / si in prima institutione māsister:

sed naturę destitute per peccatū / qđ erat mundū factū est im-

mundum. Unde bene dicit Esytius: Quicqd factū est a deo

ipsa institutiois auctoritate / mūdi est. q. d. fm̄ prūnā rerum

institutionē mūdi est: sed fm̄ destitutioñē peccati / immūdi.

Itē adhuc videf fallsum dicere in hoc vbi dicit / ex quib⁹ fūt

mundi: ergo quia bona facimus / boni sum⁹: qđ ē p̄tra Christo.

et contra sanctos qui dicūt / quia mala facim⁹ mali sum⁹: et q̄a

boni sumus / bona facim⁹: et nō ecōuerso. Sol. Duplex ē mū

dicia. s. a culpa: hēc est a gratia / et p̄cedit opus. Itē ē mūdicia

a reatu et reliquiꝝ p̄tōꝝ: hēc est ab opib⁹ fūtū.

c **Aian-**

tibus terre. Terre dicit: ad differentiā animaliū aq̄ aeris:

de quib⁹ postea dicetur: vel ad differentiā celestū. i. spiritua-

lium. Et noīe terre / ora machina mūdialis intelligit: sicut in-

nuit Interliū.

d **Sicut camelus. Blo.**

Uita informē et

criminiꝝ tortuosam dānat. i. vita cupidox q̄ sunt gibbosī / vt

camel⁹. Luc. xvii. e. Facilius est camelū intrare p̄ foramen

ac / q̄ diuitē intrare in regnū celoz. Esa. ix. b. Inundatio ca-

meloz operiet te. Et iplera ē hēc p̄phēria: Mā hodie ecclesia

dei opta ē diuitijs / et possessionib⁹ multis. S. Ben. xxij. g.

legit / q̄ rebecca veniēs ad isaac descendit d̄ camelo.

Et h̄ ē qđ

diuit⁹ Matth. xix. d. Ecce nos reliqñ̄ oia et se. su. te tē.

e **Chirogyli⁹: idē ē qđ berici⁹ / aial qddā spinosū: d̄ q̄ phē-**

pprijs armas bestia telis: se pharetra se se iacto se vīt arcuz.

Et significat gaudētes i diuitijs / q̄ pūctiōes diuitijs n̄ sētis.

Job. xxx. b. Esse sub sētib⁹ / delitias putabat filij stultoz / et ig-

biliū.

f **Lepus. i. effeminar⁹ / timid⁹ / infirm⁹ / sodomita. i.**

qui est simul vir et mulier sicut lep⁹. Prover. xxx. d. Lepusculi

lus plebs imalida.

g **Sus: significat imūdos et icestos:**

quib⁹ d̄. Canis reuersus ad vomitū suū: et sus lota in volu-

tabro luti. i. Pet. q. d. Uel sus significat illū q̄ gaudet esse in

luto: vt est detractor / qui semper in luto. i. in virtūs aliorum

immozatur; et os semper habet fixum in luto. Esa. xiiij. d.